

SPEJDERNES - MAGASIN VOR UNGDOM.

Se Teksten Side 7.

Danske Drenges nye Sangbog.

Pris 3 Kr.

Ønsk dig den i Fødselsdagsgave.

Udkommen er:

Dansk Ungdoms Sangbog.

Samlet af Rektor Hartvig Møller.

Om denne udmærkede Sangbog skriver „Berlingske Tidende“:

„Dansk Ungdoms Sangbog“ er Titlen paa en righoldig Sangbog i praktisk Lommeformat, samlet af Rektor *Hartvig Møller*, der meget fortjenstfuldt har faaet de danske Viser med, til hvilke Carl Nielsen og Thomas Laub har sat Melodier, og som betyder en ualmindelig Berigelse af vore folkelige Sange.

Bogen er i praktisk Lommeformat.

Faas i enhver Boghandel.

Faas i enhver Boghandel.

Steen Hasselbalchs Forlag.

Egnet til Skolebrug.

Pris 3 Kr.

Den bedste Spejdersangbog.

SOMMERLEJREN.

Mit righoldige Udvalg af:

Vindjakker — Puttees — Rygsække — Spisebestik — Kogekar
Feltflasker — Termosflasker — Telte — Soveposer — Transport-
sække — Skyttegravslamper — Lommeknive — Dolke — Kikkerter
Kompasser — Skridttællere

anbefales.

HARALD BØRGESSEN.

Frederiksberggade 28. KØBENHAVN. Telefon Central 689.

SPÆJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

4. Aarg.

JULI 1920

Nr. 10

VAARTID I DANMARK 1920.

Thingsted.

Roligt Marchtempo

Se, det myldrer i Mark og det modnes i Muld, det er Vaar-tid i Vang og i Vig. Se hvor

Lær-kerne le-ger med glim-ten-de Guld under Favn-tag af Sol-kon-gens Flig, under

Favn-tag af Sol-kon-gens Flig

Nu, mens Vaartiden vælder af Vinteren frem
med sit Løfte om sollyse Kaar,
er der syngende Fanger, der fri vender hjem
fra de trange og trælbundne Aar.

Der var higende Haab i de prøvede Blik:
det var Mænd, der var grebne af Maal!
Hver en tvivlende Tanke sit Dødsmærke fik
under Viljernes blinkende Staal!

De har lyttet til Skovenes skælvende Sus,
de blev baaret af Digternes Sang,
overalt har de hørt — som et voksende Brus —
Det vil gry! Det vil dages engang!

Nu velkommen herhjem! Vil i fylde med Sang
vore lunkne og luvsidte Sind?
Vil I ranke vor Ryg? Vil I styre vor Gang
fra det lave mod Storsynets Tind?

Vi fortjener det ej — vi som larmed og lo,
mens I led under Uret og Svig —
men vi be'r: Giv os Haab! — Og vi be'r: Giv os Tro!
— som den fattige trygler en rig.

Lad os lære af jer — som har kæmpet og lidt
for at værne det „omstridte Land“ —
der hvor Fædrene faldt, der hvor Mødre har stridt,
— der hvor Drengen blev modnet til Mand.

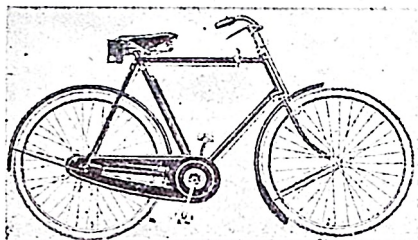
Gunnar Jørgensen.

Englands fineste
Cykle

Humber

fabrikeret af
Humber Ltd Bee-
ston og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.	Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
— Dronningen af England.	— Kongen af Spanien.
— Kongen af Norge.	— Shahen af Persien.
— Dronningen af Norge.	— Sultanen af Marocco.
— Kongen af Italien.	— Emiren af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8—10. — KØBENHAVN — Telefon 9832

Tre uundværlige Haandbøger for Spejdere.

H. HARTVIG-MØLLER & C. LEMBCKE:
VANDRELIV — FRILUFTSLIV — LEJRLIV.

Med mange Billeder.

Pris 3 Kr. 25 Øre *lift.* - 4 Kr. 25 Øre *kart.*

En ny samlet og omarbejdet Udgave af de to kendte „Standlejre og Vandreljre“ og „Terrainlege“, men med Tilføjelse af flere nye Afsnit og mange nye Billeder. Den interessante og nyttige Bog indeholder en Række praktiske Anvisninger for Spejdere, Skildringer af Spejdertroppens Liv og i det hele taget alle Oplysninger, en Spejder kan have Brug for.

SPEJDERBOGEN.

Udgivet af

Ritmester C. LEMBCKE.

Efter Generallejt. *Baden-Powell's* „Scouting for Boys“.

Anbefalet af Skolemænd og Sports-Autoriteter.

Rigt illustreret.

Pris 3 Kr. 25 Øre *indb.*

Fjerde Oplag. — Trykt ialt i 14000 Ekspl.

„København“ skriver bl. a. følgende om Bogen i en lang Kronik: „Det er en Bog, som forhaabentlig vil faa en vid Udbredelse. Enhver dansk Dreng burde eje den. Enhver, der elsker sit Land og sit Folk, maa hilse denne Bevægelse med Glæde.“

ROBERT BADEN-POWELL:

VED LEJRBAALET.

FORTÆLLINGER.

ANDET OPLAG.

Oversat af C. LEMBCKE.

Med Illustrationer af INGEBORG HYLDAHL.

Pris 2 Kr. 25 Øre *heft.* - 3 Kr. *kart.*

„Nationaltidende“. — Gennem Smaafortællinger giver Forfatteren ildfulde Skildringer af, hvorledes man kan klare sig i vanskelige Situationer, naar man blot er Spejder med Liv og Sjæl — og disse Skildringer om Eventyr i Afrika, om Løvejagt, om Stifindere i Junglen, om Bæverjægere og Indianere, der forstod at se, er vel egnede til at fange Interessen og udvikle Spejderens moralske og praktiske Evne . . .

Faas i alle . . . lader.

Gyldendalske Boghandel.

Søspejderflaaden*).

Da jeg var Dreng, var der hverken noget, der hed Spejdere eller Søspejdere. Da maatte en Dreng klare sig saa godt han kunde og med de Hjælpemidler, der var for Haanden.

Jeg var saa heldig at leve et Sted, hvor der var store uopdyrkede Marker lige udenfor Døren — og her fik mine Brødre og jeg vor første „spejdermæssige“ Uddannelse under Ledelse af nogle store Dreng, som havde deres egne Begreber om, hvad der hørte med til at være en rask Dreng. Vi lærte en hel Del Ting, som der var god Mening i, og en hel Del, der ikke var det (vore Ledere havde jo ingen Spejderbog at gaa frem efter). Blandt de mere nyttige Ting vi lærte var den at skille vore Føreres Cykle ad og pudse den, saa der ikke var et Støvgran paa den, at tage en knaldende Lussing uden at blinke (naar Cyklen alligevel ikke var god nok), at skyde Spurve med en Slangebøsse, at kaste med Lasso og at grave Huler, der i alle Retninger var mere fuldkomne end nogen, jeg senere har haft Lejlighed til at se. Om Vinteren fangede vi Fugle i dertil forfærdigede Fangekasser — Guldspurve, Blaa-meiser, Rødkælke og Gærdesmutter. Vi holdt Kaniner og Mar-

svin. — Der var virkelig en hel Del af det vi foretog os, der mindede om en Spejderuddannelse.

I 1899 saa vi Skotterne slaa det første danske Landshold med 11 Maal mod 0, og fra det Øjeblik lagde vi os efter Fodbold og gik ind paa et af de første Juniorhold, der oprettedes i Landet.

Det var paa den Tid, at de rødhuede Ordrupdreng gik fra den ene Sejr til den anden og tog alt, hvad der hed Præmier ved de første Skoleidrætsstævner. Jeg var ved at ærgre mig gul og grøn over, at den Skole, jeg selv hørte til, havde saa lidt Interesse for Sporten — og jeg gjorde alt hvad der stod i min Magt for at faa Lov til at komme til Ordrup, men alt var forgæves. Saa en skønne Dag dukkede en af mine Kammerater op i en blaa Sømandsuniform og fortalte mig, at han lige var vendt hjem fra et Togt med et af Marinens Skibe „om jeg ikke kunde se det paa ham“. Han gav en malende Beskrivelse af sine Oplevelser om Bord. — „Det var det raskeste Liv han endnu havde været ude for, og for blot lige at antyde et Par Eksempler, berettede han, hvorledes han en Dag var blevet tvunget til at spise en stor Klump grøn Sæbe, og hvordan en Underofficerslev den næste Dag havde jaget en Stoppe-naal helt op i det tykke af Halsen paa ham. Han havde naturligvis gjort begge Dele uden at fortrække en Mine — det var det fine ved det. Jo, det var noget andet end at gaa her paa Landjorden.“

Naturligvis troede jeg Ord til andet, hvad Manden sagde, og jeg fandt det var vældig flot. Jeg følte mig stærkt beæret, da denne Saltvandsgut tilbød at give mig en „Blaamand“, som en Forsmag paa hvad det hele var for noget — og han stak sin Haand ind paa min bare Hals, tog med 2 Knoer godt fast i Brysthuden og drejede kraftigt rundt, og jeg sagde ham

naturligvis, at dette var nøjagtig, som jeg kunde have tænkt mig det — jeg havde lige læst Peter Simple. Bagefter havde jeg lidt vanskeligt med at forklare min Mor, hvordan jeg kunde faa saadan en stor blodunderløben Plet foran paa Halsen.

Selvfølgelig var Ordrupperne ganske fordunklede ovenpaa den Historie, saa lidt spejdermæssige var mine daværende Begreber. Og da jeg næste Gang mødte en „frivillig Lærling“, og han fortalte mig, at han 14 Dage efter skulde ud at sejle med et rigtigt Panserskib, helmede jeg ikke, før jeg havde faaet Lov til at blive Lærling — og 14 Dage efter gik jeg til Mandens store Forbavselse om Bord i samme Skib som ham selv.

Den Gang var der noget ved at være frivillig Lærling, dengang kom man lidt rundt og saa sig om, og da sejlede man da. Jeg var ude 11 Maaneder — først med Panserskibet og siden med Skonnerten „Ingolf“ — paa det sidste Togt var vi 9 Maaneder borte, i England, paa Madeira og i Vestindien.

Det var en Tur, rig paa Oplevelser, og med en Træning, der i spejdermæssig Henseende ikke lod noget tilbage at ønske for den I har nu — og Raahederne — dem Saltvandsgutten havde talt om — var der i Virkeligheden meget lidt af.

Selvfølgelig var det ikke morsomt at komme i Land ovenpaa saadan en Omgang — det tog nogen Tid iuden man kunne vænne sig til Bøgerne — det var Søen, og Søen, og Søen, der kaldte paa En, og hver Gang man saa sit Snit, vendte man tilbage til den, strejfede om i Lystbaadehavnen og i Fiskeflækkerne op langs Kysten, reddede sig snart en Sejlur her og snart en der og fik efterhaanden en Slags fast Plads som Skibsdreng hos et Par gæve Mænd, der saa en Fornøjelse i at kunne sejle i alt Slags Vejr, og i at staa ud af Havnen, naar alle andre søgte Læ for Uvejret.

*) Det danske Spejderkorps Søspejderflaade bestaar i dette Øjeblik af 1. og 2. Skovshoved Trop, 75 Spejdere:

Materiel.

„Willemoes“, 27 Tons.

1 Slæbejolle og Motorbaad.

1 Kutter paa 2 Tons.

1 Robaad til 6 Aarer.

1 Tretonskutter med Motor.

1 alm. Motorbaad.

Desuden en Kajakafdeling.

1. Langelinieafdeling, 20 Spejdere:

1 Kutter, 18 Tons.

1 do. 2 Tons.

1. Helsingør Afdeling, 11 Spejdere:

1 Robaad.

1. Stege Afdeling, 9 Spejdere:

Sejler med forskellige Baade, der er stillet til deres Disposition.

Saa en skønne Dag faldt jeg igennem ved den Synsprove, der horer med til Optagelsen til Kadetskolen. Et Par Dage svømmede det hele saadan rundt for mig, at jeg kneben vidste, hvor jeg selv var. Saadan gaar det, man faar engang imellem her i Livet Stod i Hjærtekulen, saa kraftige, at man tror det er ude med En, og man ikke kan mere — og saagaar det alligevel, bare man er sund og rask, staar man det sagtens igennem og efterhaanden lærer man ikke at skænke denne Modgang mere Opmærksomhed, end den lige er værd — jo hurtigere man kan tage sig selv i Nakken og gaa videre, des bedre er det baade for en selv og Ens Omgivelser.

Men det var nu slet ikke det, vi skulde snakke om — men Søspejdernes. Jeg var ude at inspicere dem forleden Dag. Der var det, jeg kom i Tanker om alt dette. Og det slog mig hvilke vidunderlige Chancer, I nu om Dage har for at faa noget ud af Jeres Fritid, og hvor sørgeligt lidt nogle af Jer benytter sig af det.

Naar jeg tænker paa, hvor vanskeligt det dengang var at komme lidt ud at sejle, og hvilke Muligheder der er for det nu, kan jeg slet ikke forstaa, at ikke mange flere af Jer sætter noget ind paa det.

Dengang var der ikke ret mange Voksne, der havde Forstaaelse af, at det var en god Uddannelse for en Dreng at komme ud paa den Maade — det blev nærmest betragtet som en Ting, der var side-stillet med at gaa i Tivoli eller Zoologisk Have — og smaa Dreng havde slet ikke godt af at faa for mange Fornøjelser.

Nu omstunder ser de Voksne helt anderledes paa det — de forstaar, at der er en god Mening i det, og de er rede til at hjælpe Jer med det, blot de ser, at det er Alvor fra Jeres Side — og at I er rede til at yde noget, der er mere end det rene Pjat.

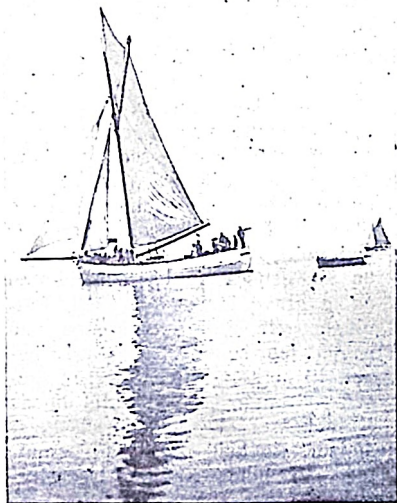
Det jeg saa var to Søspejder-troppe, der baksede med et Materiel saa overdaadigt, saa jeg spurgte

mig selv, om dette var Drøm eller Virkelighed.

En 27 Tons Toldkrydser med Køjepladser til ca. 20 Dreng, en lille Lystsejlsbaad, en Motorbaad, Robaade og Kajakker — alt dette Materiel raader disse Dreng over, de skiftedes til at bruge det og holde det i Orden, de baksede med det helt paa egen Haand og fuldstændig som det var deres eget — 69 Søspejdere havde al den Fornøjelse ud af det, som en enkelt tidligere lige havde kunnet liste sig til ved at slippe om Bord hos nogle Voksne, og meget mere til, ti her var det dem selv, der stod for det hele.

Der stod en Patrulje opmarcheret til Parade paa Baadebroen, og ved denne laa en slank 6 Aares Hvalbaad og en lille fiks Motorchalup, klar til at tage de Besøgende om Bord.

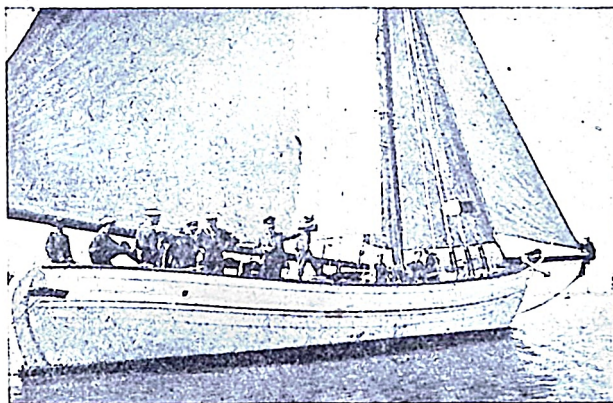

„Hvad er Vinden?“ spurgte vi en af Drengene — og han saa ganske ulykkelig ud. Saa gik vi i Baadene og skød med lange kraftige Tag ud i den straalende Sol, hen over Sundets spejlblanke Flade, ud mod den hvide Jagt med de slapt hængende Sejl.

Toldkrydseren laa med alle Sejl oppe, klar til at lette — 2de Mand

mens vi andre spiste herlig Mad, tillavet af Kokkene i Kabydsen, sprang Besætningen paa Hovedet i Bølgerne og tog sig et forfriskende Bad, inden den selv skulde i Gang med Fodret.

Vi havde Fornøjelsen af at se d'Herrer vaske op, vi hørte dem synge, fik Harmonikaen frem og fik „spundet en Ende“ under Stor-

Påstør Nielsen med Søspejdere paa „Willemoes“.

gjorde Honnør ved Faldrebet, en Baadsmandspibe skingrede, og i samme Øjeblik den sidste havde sat Foden paa Dækket, blev Spillet sat i Gang og Ankret halet ind.

„Er det ikke forfærdeligt“ sagde man om Bord — „ikke en Vind“ og vi som havde glædet os til rigtig at vise Dem, hvad vi kunde“.

Jeg fik alligevel set noget af det. Jeg saa, hvorledes hver af disse Søspejdere var fordelt til sin bestemte Plads om Bord — Styrmand, Matroser, Kokke, Stewarter og Letmatroser, og da der op ad Dagen kom en lille Antydning af et Vindpust, listede vi os ganske stille op langs Kysten. Der blev spulet Dæk og pudset Messingtøj; der blev sendt Folk til Vejrs for at klare Liniegodset, en Mand gik over Bord, og Kutteren blev lagt op i Vinden, en Baad sat ud og Manden bjerget. Vi satte Anker, tog og satte Sejl, spiste til Middag og dasede i Solen, og

bommen — og inden vi saa os for var Solen ved at gaa ned bag Eremitageslottet, som en rød Kugle,

og Lysene tændtes et for et inde paa Kysten.

Jeg fik et lille Indtryk af, hvordan hver Mand om Bord i dette Skib havde fat i og forstod sig paa det bestemte Job, der var

overdraget ham — og hvor flinke nogle af dem var til at lede de andre, og jeg ønskede blot, at jeg havde faaet Lejlighed til at se dem manøvrere under Forhold lidt sværere end dem, der her var budt dem. — Men jeg faar nok Lejlighed til det en anden Gang — og maaske bliver der ogsaa en Chance for Jer, thi i Sommerferien gaar Søspejderflaaden paa Langfart, rundt til vore Kystbyer — maaske kommer de ogsaa til Jeres By, maaske horer I en Dag „at Søspejderne kommer, og at der skal være Te om Bord og

stort Havebal hos Konsulens“ — og saa er Jeres store Chance der, saa kan I med Jeres egne Øjne faa set, hvor vidunderligt, de har det.

Men hvorfor vente paa denne

Spejderkorpsets Munderingsdepot.

Studiestræde 30. Telegramadresse: Scouting. Telefon Nr. 3186.

Eneste af Korpset autoriserede
Depot for Levering af Unifor-
- - mer og Udrustning. - - :

===== **Leverandør til samtlige Drengeskorps.** =====

SOMMERLEJREN:

Tæpper : Regnfrakker : Vindjakker : Whiklers : Rygsække : Telte : Soveposer
Madrasvaar : Økser : Spader : Knive : Spisebestik : Skyttegravslamper : Lomme-
lamper : Kompasser : Kortmaalere : Kantinekasser : Kornetter : Signalthorn
Trommer : Fløjter etc.

===== **Fra Depotet leveres alt i civil Beklædning.** =====

Matroshabitter : Stortrøjer : Hammondbenklæder.

Prisliste tilsendes paa Forlangende.

Chance? Hvorfor ikke snarest sætte noget ind paa, at I kan faa en Søspejdertrop i Jeres egen By — med Jeres egne Fartøjer og Baade og det hele.

Vi herovre vil gerne hjælpe Jer med at faa det, blot vi faar det Indtryk, at I er en lille Klump, der vil og kan noget selv — og ikke er bange for at begynde ganske småt og med nogle Smaa-joller, saadan som vi andre har gjort det.

H. C. Ørsted

H. C. Ørsted.

Danske Drengene maa kende Danmarks Stormænd, og vi Spejdere skal kende og mindes dem, der har ført an — vort Folks Spejdere i bedste Forstand — dem der har sat os og andre ind paa nye Spor, og som har ført Danmarks Navn gennem Landene, saa det mindes med Hæder. Derfor vil vi bringe Billeder af dem, og vi begynder med en af de bedste, Hans Chr. Ørsted. Det er i Aar 100 Aars siden hans Skrift om Elektromagnetismen udkom den 21. Juli.

„Erfaringen lærer os, at et godt Hoved med yderst ringe Forkundskaber kan høste nogen Gave af Videnskaben, naar han kun ikke lader det mangle paa Flid. Naar Sætningerne kun udtrykkes i deres naturlige Simpelhed og oplyses ved Forsøg, udfordres der til Forstaaelsen ikke saa meget en stor Samling Forkundskaber, men meget mere sund Dømmekraft og Opmærksomhed“.

1824 stiftede H. C. Ørsted Selskabet for Naturlærens Udbredelse, der arbejder endnu med Gavn den Dag i Dag, og hans stærke Haand og fremsynede Blik var det der gjorde den polytekniske Læreanstalt til det betydelige, den var, da den blev oprettet 1829: „I den polytekniske Skole skal ikke blot Kund-

skaber i de matematiske og eksperimentelle Videnskaber meddeles, men ogsaa en Færdighed deri opnaas. Jeg tror at ingen opnaar matematisk Dygtighed, uden at han øver sig i at løse Opgaver og overalt at bruge Matematikken“. Han var en af dem der gik i Spidsen, og denne Apothekersøn fra Rudkøbing (f. 1777) hvis første Lærer var en tysk Parykmager og som læste Fransk hos Byens Borgmester og Matematik hos en Landmaaler, og som blev Student 1/2 Aar efter at han 1794 var kommen til København, er et levende Eksempel paa hvad gode Evner i Forening med maalbevidst Stræben betyder for os alle. Tag ham til Forbillede!

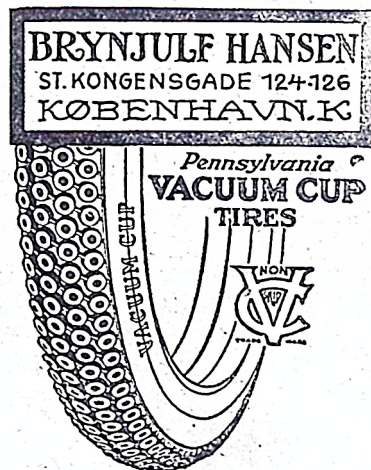
En „good turn“.

I Huj og Hast var Indbyggerne flygtet da de fjendtlige langtrækende Kanoner begyndte at synge Død og Ødelæggelse ind over Byen. Hus efter Hus blev ramt, Murene faldt som Korthuse. Granaterne gik tværs igennem dem og efterlod store gabende Huller hvorigenem man kunde se ind i de forladte Hjem hvor alt laa Hulter til Bulter.

Endelig, da der knap var Sten paa Sten tilbage holdt Bombardementet op og Fjenden rykkede ved Mørkets Frembrud ind i Byen. Alt hvad der kunde krybe og gaa havde taget Flugten, tilbage var kun herreløse Katte og Hunde der rendte rundt og kaldte paa deres Mennesker. Der var dog et Hjørne af Byen hvor Granaterne ikke havde gjort helt rent Bord, især var der en Villa, der paa det nær, at hver eneste Rude var sprængt eller var uskadet — mod den stillede ogsaa den fjendtlige Kvartermester sine Skridt, da han skulde skaffe Kvartér til Generalstaben.

Men i den ellefte Time medens de sidste Efternølere i rædselsslagen Flugt forsvandt fra Byen og Granaterne sprang paa alle Veje, var

der et Væsen der sled af alle Kræfter for at naa frem den modsatte Vej inden Fjenden naaede Byen. Det var en Dreng paa 15-16 Aar, khakiklædt, i fuld Spejderuniform og med mange Duellighedstegn paa Ærmet. Han tænkte ikke paa Faren for sig selv, han havde et Maal i sigte der skulde naas. Det var næsten den visse Død at gaa oprejst paa Landevejen, ogøderfor kravlede og løb han skiftevis nede i Grøften, mens han dukkede sig som en Agerhøne hver Gang en Granat sang over Hovedet paa ham. Han mødte i Begyndelsen Folk der raabte ham an og vinkede til ham, at han skulde gaa den modsatte Vej, men han havde ikke Tid til Forklaringer og rystede saa paa Hovedet og mente, at han var en Stakkel der var bleven vanvittig af Skræk under Bombardementet. — Støvet og træet og foraset naaede han Udkanten af Byen — der var saa stille som i en Grav, nu da Bombardementet var holdt op. Han kravlede over et Stakit, løb igennem et Par Haver og stod foran den ubeskadigede Villa. Han stirrede et Øjeblik betaget paa den,

Ringene, som

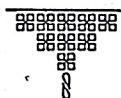
ikke skrider.

han havde egentlig ventet at finde den i Ruiner som alt det andet, og Hjertet hamrede i ham ved at finde Hjemmet ubeskadiget endnu. Naa, han havde ikke Tid til at staa her og være folsom, væk med det, det der skulde gøres var ikke gjort endnu, og han løb ind i Huset og op paa Loftet, lukkede forsigtigt, en Luge op og kiggede ud, han kunde ikke vide hvor nær Fjenden nu var. Han saa en Masse mørke Punkter der flyttede sig nærmere et Par Kilometer borte. I en Fart rutschede han ned ad Loftstrappen og gik ind i det Værelse der var hans. Han stirrede paa sin Seng, det var en lang, smal Barneseng, men den var trukket saa langt ud som den kunde trækkes, og alligevel maatte han ligge lidt krum i den — maaske, havde han ligget i den for sidste Gang! Han aabnede et Skab og tog en Stander med en omhyggeligt sammenrullet Fane ud, trak hurtigt Hylstret af og løsnede med sin Kniv Dugen fra Stangen, lagde den sammen, til den ikke fyldte mere end en Serviet og stak den ind under Blusen. Da han var bleven vækket af Kanonaden var han i en Fart trukket i Spejdertøjet som han et Par Timer i Forvejen havde taget af efter en travl og anstrengende Dag. Hans Trop havde haft Stafettjeneste og gjort et godt Arbejde. Han havde sovet som en Sten og han var næppe vaagen endnu da han blev reven med i Forvirringen afsted ud af Byen, til Fods med sin Familie. De havde ikke givet sig Tid til at tage andet end lidt Fødevarer med, men han var snart kommet i Tanker om Fanen, han forstod ikke hvorledes han havde kunnet glemme den! Det slog ned i ham som en Granat at han maatte tilbage efter den. Han grundede lidt, derksom han sagde noget derom til sin Fader, vilde han forbyde ham det og desuden passe paa ham. Det gjaldt altsaa om at slippe af Sted inden det blev for sent. Hans lille Søster bad om Vand, og hans Fader gik ind i en Gaard for at skaffe det, hans Moder satte sig

imens ved Vekanten, og da hun vendte Ryggen til, smuttede han over Vejen og Grøften og ned bag et Hegn og saa gik det snart løbende, snart krybende uden at se sig tilbage, hjemefter! Nu stod han her med Fanen og skulde se til at slippe væk igen. Han smuttede atter op paa Loftet og kikkede ud, men trak hurtigt Hovedet til sig, for nede paa Vejen kom Soldater, graa Soldater. Han blev bange. Tankerne spændte Ben for hinanden i hans Hovede. Hvis det var for sent og han ikke kunde komme væk, hvis de fandt ham og Fanen, mon de saa vilde skyde ham. Og hans Forældre, hvad mon de havde gjort, da de ikke kunde finde ham, Graaden sad ham i Halsen. Han hørte Gangdøren smække, og det bragte ham til Besindelse, godt, det var for sent, men han var en Spejder og han havde Fanen i Blusen, han maatte og skulde altsaa finde en Maade at komme væk paa. Paa Loftet var der ingen Mulighed for at skjule sig — han haabede at de ikke vilde komme derop, de gik jo ud fra, at Huset var tomt. Han lagde sig paa Maven og lyttede, Lemmen stod aaben. Der kom nogen opad Trapperne, de talte, han lyttede anspændt, det var ikke saadan at forstaa det fremmede Sprog, i Skolen havde det ikke netop været hans stærke Side. De var nu i Fars Stue og det lod til at Generalen kunde bruge den til Arbejdsværelse. Han fangede endnu et Par Brokker og saa gik de; der blev bomstille i Huset. Drengen listede ned i Fars Stue, naa, her skulde altsaa den Hedning trampe rundt, han kom til at ryste igen, denne Gang ikke af Skræk, men af et saadant Raseri, at han helt glemte sin farlige Stilling. Der kom et krigersk Udtryk om hans Mund og et Blink i hans Øjne der ikke varslede godt for de forhadte graa. Og saa hittede han paa den værste Streg han endnu havde lavet i sit unge Liv. Det var en Leg paa Liv og Død, men han havde slet ikke i Sinde at dø, han var saa forsigtig — saa snedig og

saa dristig som det vilde Dyr i Skoven. Hans Øjne var sorte og blanke, hans Næsebor udspilede, han vejrede, og hans Hænder rystede ikke da han skar de elektriske Ledninger over, han vidste nok, at Lyset alligevel ikke kunde brænde, men de kunde jo maaske bruges paa anden Maade, tænkte han. Han rejste Børster da der engang hørtes en Lyd nede fra Vejen.

(Forts.)

„Stormnaalen“.

I vil finde den paa en Annonce bag i Bladet, og hvis I kober den, vil I opdage, at den er meget praktisk — særlig kan den være god til at sætte Hageremmen fast paa Spejderhatte med — at det er en snild lille Genstand, som det ikke skulde synes indviklet at hitte ud af. Det var noget I selv skulde lægge jer efter at finde paa smaa Ting der kan gøre Nytte og som let lader sig lave — det kan der tjenes paa af en Patrulje, og mulig kan der blive en god Forretning ud af det, og det er noget for en Spejder at gaa løs paa. Vedel.

Søspejdersagen.

Forhandlinger, der var førte om Sammenslutning af alle Søspejdere i Danmark, saaledes at de blev Medlemmer af „Det danske Spejderkorps“, førte ikke til dette Maal. Der bestaar derfor nu to Landsorganisationer for Søspejdere, hvoraf det ene kalder sig „Det danske Søspejderkorps“, medens det andet udgør en særlig Flaadefdeling indenfor Spejderkorpsen. „Søspejderflaaden“ indenfor „Det danske Spejderkorps“ lægger netop særlig Vægt paa et godt kammeratlig Forhold til Landspejderne og venter

derfor, at disse overalt og paa enhver Maade vil støtte dem. For Skovshovedafdelingens Vedkommende er de to Søspejdertroppe saaledes traadt i Kolonne sammen med de to nærmeste Landspejdertroppe. Og det gode Kammeratskab og fælles Øvelse — (Langs Kysten med et Sø- og et Landparti, der henholdsvis skal gøre Landgangsforsøg og besøge Kystbevogtning) vil sikkert blive til stor gensidig Glæde, og for Skovshovedtroppenes Vedkommende er det ogsaa Tanken jævnlig at invitere større Landspejdere paa Sejlture, ligesom Søspejderne gerne tager med Landspejderne paa enkelte Ture. Alt i alt vil de to saa forskelligartede Spejderuddannelsesmaader bringe Liv og Afveksling ind i hele Spejderlivet.

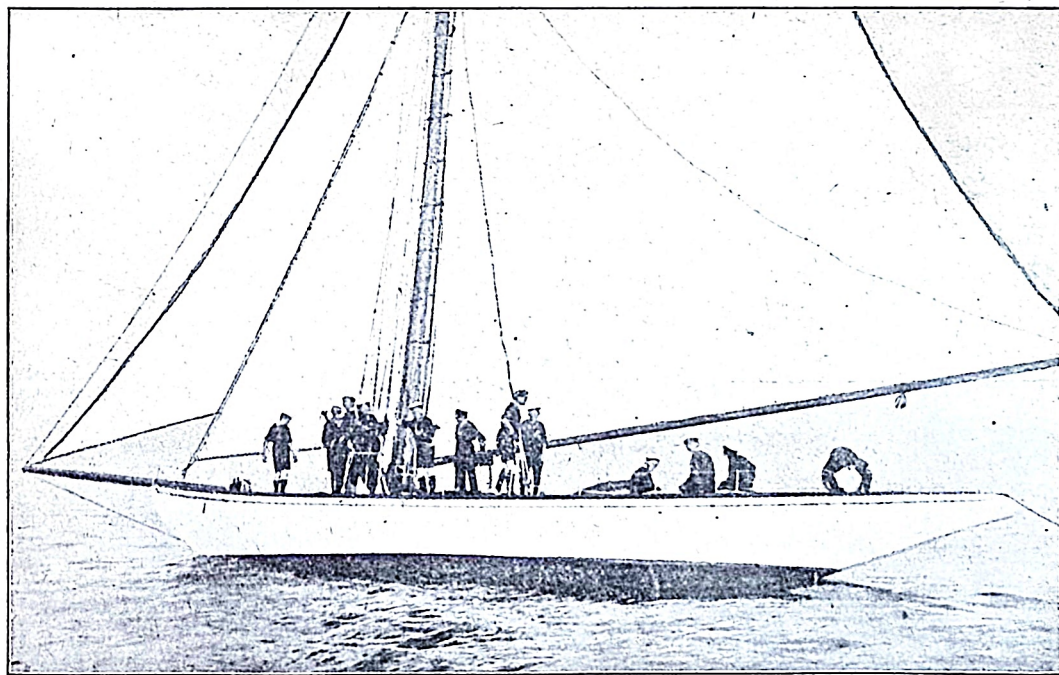
bord i den er der 1) Agtertrum med Plads til Sejl og Grejer samt Køjeadser, 2) Chefskahyt, 3) Kaptajnskahyt, 4) Mandskabskahyt, 5) Kabys, 6) Salonen, hvor der er Plads omtrent som i en almindelig Dagligstue, 7) W. C. 8) Garderobe o. s. v. Paa Dækket er saa rigelig Plads, at 25 Mand ikke fylder noget. Til „Willemoes“ hører Slæbejolle og Motorbaad, (ophængt i Davider).

Foruden denne Baad har Skovshoved Søspejderafdeling en lille første Klasses Skærgaardskrydser til Øvelsesbaad, en Palrullebaad til Røvelser for 8—10 Mand ad Gangen, en Sejlbaad med Motor samt en Afdeling Kajakker.

Landets næststørste Søspejderbaad

om Dagen er Plads omkring Bordet til 10 Spejdere og om Natten indrettes 4 Køjeadser; her findes endvidere Buffet og Skabe til Service, Kompas osv. (som i Salonen paa Willemoes), 3) Chefskahyt med 2 Køjer, Vaskerumme, Skabe til Søkort osv. og 4) Kabysen med 2 Køjer (der slaas op om Dagen), Primusapparater, Vandtank, alle Slags Køkkensager osv.

Der tales ofte herhjemme i Danmark om, at man først og fremmest skal være „Søspejder til Lands.“ Mon det ikke stammer fra Kredse, som ikke virkelig har evnet noget søspejdermæssigt. Tværtimod maa Maalet være, at Søspejderne kommer paa Langfarter, virkelig lærer at tumle sig til Søs i al Slags Vejr og i alle Farvande. Derfor

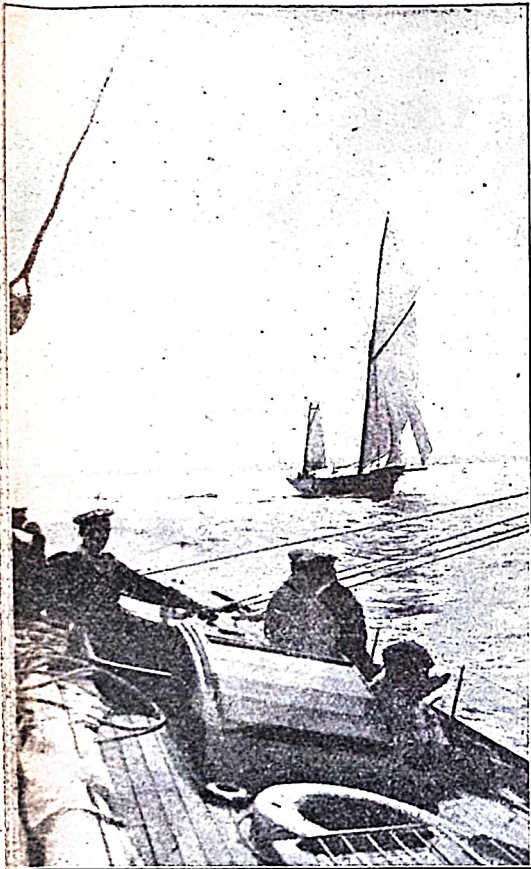
„Andres“.

Og Danmarks Sunde og Fjorde, Bælter og aabne Hav er saa fortrinlige egnet til Søspejderliv, at dette utvivlsomt vil kunne faa stor Betydning.

Landets største Søspejderbaad er „Willemoes“, der kan tage en hel Søspejdertrop med paa Langfart. Om-

har Langelinieafdelingen (ligeledes indenfor „Det danske Spejderkorps“). Baaden hedder „Andres“ og er en moderne Kapsejler af Størrelse som Kongens „Rita“. Der er 1) Agtertrum, 2) Agterkahyt med 2 Køjer, Isskab, Garderobe og W. C., 3) Salonen, hvor der

maa der sættes alt ind paa, at hver Afdeling har mindst een stor Baad. Og er Pengeforholdene ved at blive knappe, maa Arbejdet baade pædagogisk og maritimt gores saa lodigt, at det tiltvinger sig almindelig Respekt.

Ombord paa „Andres“.

Saa vil de fornødne Penge ogsaa kunne skaffes.

Men af uhyre Vigtighed er det, at Sospesjideridealet ikke bliver Dreng, der er raske i Munden og i Gebærderne, en Flok uopdragne forsorner Vigtigpetere, der praler med Uniformen, men i Virkeligheden nedsætter hele Bevægelsen.

I „Sospesjiderflaaden“ indenfor „Det danske Spejderkorps“ vil der absolut kun blive anerkendt Førere og optaget Afdelinger, som hvad Aand og Tone angaar, forstaar at skabe et Mandskab af Gentlemen. Der vil ikke i mindste Maade blive taget Hensyn til, om det saaledes bliver færre eller flere Afdelinger, der kommer til at

høre til Organisationen. Og Reklamen vil ikke blive brugt, saa der kun opnaas at svække Landspejderafdelingerne, uden at man endnu har Baadmateriale og Førere til at skabe noget virkeligt værdifuldt af Spejderlivet. Der vil blive arbejdet paa langt Sigt.

Og Sospesjidere, der ikke vil arbejde bevidst med paa en afgjort god Aand og Tone, vil uvægerligt blive udviste. Skovshoved, Maj 1920.

K. E. Nielsen,
1. Eskadrechef.

SPEJDERSANG.

(Julia, Julia, Hopsasa.)

En Spejder traver Dagen lang,
naar blot han tralle kan en Sang!
Det letter godt paa trætte Ben,
og derfor synger vi nok én een!
Spejdertrop, stem saa op,
klem paa Sangen, ret din Krop,
vær ej sen, stræk Dit Ben,
bare Spejderben.

Rekruttens Tømmelfingre fik
Bugt med de mange fæle Stik,
han snart det meste lære vil,
saa han kan avancere til.
Spejder op, Dreng op,
klem paa Sangen, ret Din Krop,
vær ej sen, stræk Dit Ben,
korte Spejderben.

En anden Klasses Spejder kan
spore, „morse“, melde. Han
er og beredt med Hjælp til hver,
der kommer til Skade — han er kær,
Spejderprop! Stemmen op,
klem paa Sangen, ret Din Krop,
vær ej sen, stræk Dit Ben,
brune Spejderben.

En første Klasses Spejder faar
en Lilje, naar han Maalet naar.
Han finder Vej i hvert Terræn,
gir aldrig tabt, gaar paa igen:
Spejder, strop Dig nu op,
klem paa Sangen, ret Din Krop,
vær ej sen, stræk Dit Ben,
lange Spejderben.

En Spejderpige, altid glad,
laver saa dejlig Spejdermad,
gør Nytte, hvor hun kommer frem
i Fattig, Syges og Gamles Hjem.
Spejderknop! Håanden op!
Klem paa Sangen, ret Din Krop,
vær ej sen, stræk Dit Ben,
pæne Spejderben.

En Korporal er „Stik i Rend“,
men ellers en rigtig Spejdersvend
Han lære skal de smaa at gaa
og stroppe dem, saa de kan faa
Spejderkrop! Stil Jer op.
Klem paa Sangen, ret Din Krop,
vær ej sen, stræk Dit Ben,
tykke Spejderben.

Patruljefører fører an,
Han være skal den bedste Mand,
skal lægge Plan, skal pleje Raad,
skal yde Hjælp, skal øve Daad.

Spejdertop! Ret — se op!
Klem paa Sangen, ret Din Krop,
vær ej sen, stræk Dit Ben,
sterke Spejderben.

Hjørring, 20/4 1919.

St.

Paa Kamelryg gennem Wahabiternes Land.

Af Barclay Raunkjær.

Bearbejdet ved Klaus Vedel.

(Fortsættelse).

Djihara er en aaben Landsby paa c. 500 Mennesker. Nord for det ligger nogle vandede Kornmarker og maaske 100 Dadelpalmer i et Par Plantninger. Syd for Byen har Mobarek et Lerfort, som de plejer at være i Arabien: en firkantet Gaard indenfor en Lermur og 4 Hjørnetaarne, med Skydehuller. Her holder de Maaltid og drager saa videre. Landskabet er en bølget Steppe med Buske og Vejen følger nogenlunde Havet. Karavanevejen er her stærkt befærdet af Arabere i Klynger eller enkeltvis med belæssede Æsler; her maa være ret sikkert at færdes, men Nomader er der ingen af. Solen gløder og stikker; Hestene humper trætte gennem det dybe graa Støv og en af dem styrter. Saa maa de andre bære dens Byrde. Der rører sig ikke en Vind og Havet — Bugten ved Kuweit — ligger spejlblankt som en Flade over hvilken Byen ses som en Hob graagule Brokker. Solen gaar ned i en glødende Aftenhimmel og Mørket kommer, men Byen er lige fjern.

Kl. 3 fortæller Raunkjær, spurgte jeg en af mine Folk, hvorlangt der var til Kuweit. „En Times Ridt“ svarede han. 2 Timer efter gentog jeg det samme Spørgsmaal. „En Time“ var atter Svaret. 2 Timer senere gjorde jeg det samme Spørgsmaal, og da jeg fik samme Svar opgav jeg at spørge mere.

Mellem 8 og 9 om Aftenen kommer de endelig til Kuweits første Huse, men der ses ingen Mennesker. Til venstre har de nu den rigtige By med forældede Huse og Mure af soltørret Ler, til højre ligger Karavanebyen med Teltene spredt ud over Sletten der danner en Bugt ind i det egentlige Kuweit. De kommer her forbi kaffedrikende Indfødte omkring smaa Baal og inderst i Bugten naar de Basarkvarteret med mange snævre Gader. De famler sig frem til de naar en stor Lergaard — maaske 10 m høj — og straks da de standser, fyldes den snævre Gyde med bevæbnede Mænd — det er Moba-

reks Folk. Raunkjær afleverer sin Skrivelse, som de modtager med Betænkkelighed, men som de endelig bringer til Mobarek. Der gaar en lang Tid og saa kommer en af Mændene — Muhamed — og giver os Tegn til at gaa ind. Mellem Dørvogtere bevæbnede til Tænderne føres vi ind i en snæver Gaard med mange Huse omkring, og i et af dem faar Raunkjær anvist Rum. Der er Maatter paa Gulvet; Bagagen bliver stablet op i et Hjørne, et Tæppe bredes ud paa Maatterne og han tager Plads paa Træppet, Genstand for en levende Nysgerrighed fra Mobareks Folk. Der kommer en abyssinsk Slave ind med en mægtig fortinnet Kobberbakke, paa hvilken der staa en Skaal med „Leben“ (sur Mælk) Brød og Datter. Muhamed kommer og beder fra Scheikken undskyde at de ikke faar rigtig Aftensmad; der spises til Aften Kl. 6 og der er intet levnet.

Under Maaltidet allerede begynder Muhamed selv anden at udfritte Raunkjær med mistroiske Spørgsmaal: Hvem han er? hvor han skal hen? om han holder af Englænderne eller Tyskerne? hvorfor han ikke bor hos den engelske politiske Agent? o. s. v., skønt det alt sammen staar i Papirerne, men endelig bliver han og Ali alene i det enkle Rum. Væggene er hvidkalkede med en Række Vinduer uden Glas men med Jerngitter og Skodder af Træ og Loftet er lavet af Fletværk med store Masker af flækket Bambus og Palmebladstilke, over hvilke der ligger Maatter, og ovenpaa disse ligger faststampet Ler. Møblementet er det persiske Tæppe, paa hvilket Raunkjær sidder og tager mod Visitter. Næste Morgen kommer Slaven med The, varm Mælk,

Brød, Honning og andre søde Sager og lidt efter melder Muhamed at Scheikken vil modtage ham.

Over en Bro 5 Meter over Gaden gaar de fra Paladset over i Seraiet eller Regeringsbygningen, der ligesom Paladset er meget velbygget, og her finder han den energiske 73-aarige Hersker i en Armstol. Malerisk henslængt paa Gulvet i ærbødig Afstand ligger en bevæbnet Livvagt paa henvend 60 Mand. Mobarek betragter nøje denne sære Fremtoning, en hvid Mand i arabisk Dragt, en Mand, der hverken er Englænder eller Tysker, og som rejser under tyrkisk Beskyttelse. Modtagelsen er høflig og fuld af Mistillid. Scheikken er usikker paa, hvad han skal gøre, han udfritter Raunkjær og søger at faa ham indviklet i Selvmodsigelser. Det var for Raunkjær en vanskelig Situation, han kan kun rose Tyrkerne for deres gode Hjælp og være dem taknemlig samtidig med at han er udpræget engelskvenlig, men det var næsten værre endnu for Mobareks Hjerne at fatte at de to Ting kan passe sammen. Det var en alvorlig Hindring og den blev kun overvunden ved Hjælp af den engelske diplomatiske Agent hos Mobarek, Kaptejn W. H. I. Shakespear, men der gaar mange Dage før han naar saa vidt.

Audiensen ender med et Løfte fra Mobarek om at sende Bud efter nogle Adjman Beduiner, der skal føre Raunkjær videre — hvis de tør paatage sig det Ansvar — over Katif til Hofuf, men da der ingen af dem er i Nærheden vil det være nogle Dage før man kan gøre mere ved den Ting. Muhamed faar Ordre til at være til hans Tjeneste og føre ham om i Byen. Saa slutter denne Audiens med et hæst inchalla og et Ønske om at Beduinerne snart maa komme. Der kom mange vanskelige men interessante Samtaler efter denne.

II.

Kuweit.

Byen Kuweit er et af de vigtigste Punkter for den gamle Kappestrid mellem England og Tyskland — men derom senere, den er ogsaa interessant af andre Grunde. Den ligger paa Sydkysten (eller rettere Sydøst) af Kuweitbugten og det er en af de mest uberrørte „uafhængige“ arabiske Kystbyer. Paa en Strækning af c. 2 km strækker den sig langs den ret opstigende Kyst. Midtvejs paa Søsiden ligger Scheikens Palads, et sammensurium af Bygninger fra forskellig Tid og med forskellig Stil (arabisk, mesopotamisk og persisk). Nederst paa Stranden ligger Seraiet, et Par ret flotte 2 Etagers Bygninger af gule Mursten. Midt i anden Etage ligger et Par Audienssale med luftige aabne Buegange rundt om og med en mængde Vinduer, til Dels med kulorte Ruder.

(Forts. S. 14.)

3die Vesterbro Trops Stavnsholtlejr!

Vi murer Skorsten.

Med Skovl og Spade.

Jeg er blevet opfordret til at fortælle lidt om 3. Vesterbro Trops permanente Lejr ved Stavnsholt, og da jeg mener, at hele Lejrens Tilblivelseshistorie rummer Interesser noget udover de rent lokale, gør jeg det gerne, og haaber at Bladets Læsere vil følge mig i min Skildring.

Som saa ofte i lignende Tilfælde er det Heldet, der har gjort sig gældende. — En Sommeraften i 1916 var jeg ude for at lede efter en Plads til en Lørdag-Søndagslejr (det flotte Udtryk „week end“ brugtes ikke den Gang) for dem, hvem Pligterne holdt borte fra de alm. Sommerglæder og jeg dumpede paa det nærmeste, lige ned i vort nuværende Paradis.

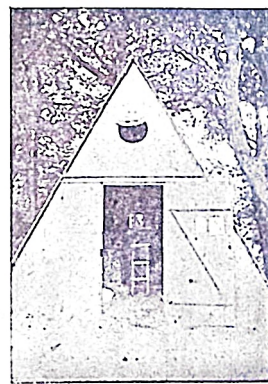
Frækhed belønnes — jeg vadede igennem nogle private Gaarde, Haver og Marker og havnede i en idyllisk lille Skov med Udsigt over Furesøen, og var straks klar over, at her var Stedet.

Ligesaa vidunderlig som Skoven og de øvrige Omgivelser viste Ejeren, Hr. Gaardejer Rasmussen sig at være, (paa det Tidspunkt var vi jo ellers ikke forvente med Gæstfrihed, paa Grund af Mordbrand og andre Grufuldheder, som Spejderne fik Skyld for) og jeg fik den ønskede Tilladelse til den følgende Nat at overnatte paa Grunden med en Patrulje.

Siden har det imidlertid udviklet sig med rivende Hast — og uden at rose os, maa vi have opført os exemplarisk, i hvert Tilfælde var Hr. Rasmussens Interesse straks fangen, og nu skal man lede længe efter en mere elskværdig og hjælpsom — kort sagt — ideel Lejrvært.

Efter Sommerferien benyttede hele Troppen Stedet til deres Udflugter, og der blev foretaget forskellige Rydningsarbejder og Lejrarbejder.

Een Dag, da „Mass“ (nuværende Tropsfører Madsen) og jeg nu var paa Vej ud til Stavnsholt Lejren, som vi kalder den, fik han et af sine lyse Øjeblikke — en ved første Overvejelse fantastisk Ide — at købe den gamle Frederiksberg Divisions Hus paa Kollekolle.

Ved nøjere Overvejelse fandt vi dog Ideen gennemforlig, og lagde straks Vejen over Kollekolle, besaa og befølte Huset, og blev mere og mere opsatte paa at realisere Tanken.

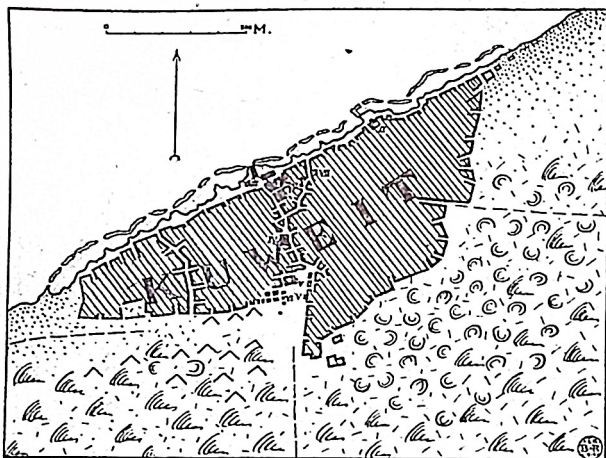
I rasende Fart gik det til Stavnsholt, hvor Hr. Rasmussen straks stillede sig forstaaende over for vore Planer — at flytte Huset til vor egen Lejrplads, og med den ønskede Tilladelse gik det om muligt endnu hurtigere tilbage til København, hvor vi straks indledede Forhandlinger med Divisionens „Døds- og Konkursbo“ og om Aftenen kunde vi sove ind i den lykkelige Bevisthed, at Troppen nu var blevet Husejer.

Jeg skal ikke nævne Købesummen, da den sikkert vil ærgre Sælgerne — nu de kan se hvilken Guldgrube Foretægendet er blevet. — Men blot nævne, at vi senere fik den skænket af vor tidligere Tropsfører, Kaptajn Spanding.

I Pinsen stod det store Slag.

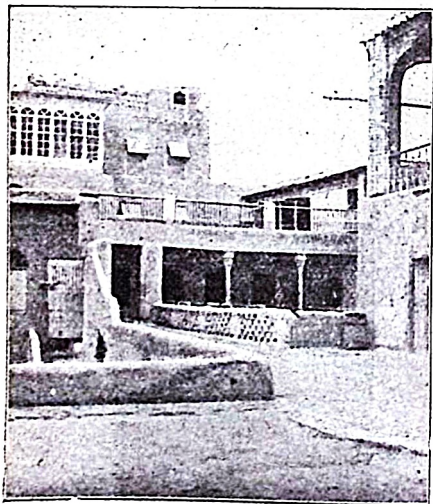
De 2 første Dage gik med Nedrivning af Huset, alene at fjerne Tagpapet tog en hel Dag, det maatte jo ikke ødelægges, og der var over 5000 Søm, der mojsommeligt blev trukket ud et for et.

Imidlertid var der fremskaffet en Baad fra Frederiksdal og Proprietær Grut Hansen, havde stillet Vogne til Raadighed, de sidste blev der dog ikke meget Brug for, idet vi paa ægte amerikansk rullede afsted med hele Huset paa en Gang. Det vil sige, Gavle, Spær og Gulvflader blev under enorm Kraftudfoldelse baktet ned ad den høje Skrænt og ud i Søen, hvor den blev fastgjort til Baaden. Den første Tommerflaade kom vel i Land i Stavnsholt.

Kuweit. Prikket Signatur betyder Sand. Korte Streger betegner Ler. Hesteskoformet Signatur betegner opgravet Terræn, hvorfra man henter Ler til Husbygning. Det lerede Terræn er dækket af en sparsom Vegetation af Urter og Smaabuske. Syd for Byens vestlige Parti en Del Nomadetelte. — I: Scheikhens Palads. II: H. B. M. Political Agency. III: Scheikhens Toldbod. IV: Den store Moskê. V: Scheikhens Audiensbygning i Bazaren. VI: Kaffehus. VII: Amer. Mission.

Paa Gulvene ligger persiske Tæpper, langs Væggene staar brede Sofaer og Stole og Loftet er delt i firkantede Felter, dekorerede med farvede Billeder af europæiske Skønheder. Paa Skraaningene ligger et Virvar af Bygninger,

Gaard i Scheikh Mobareks Palads i Kuweit. Den høje Bygning i Baggrunden er en Del af den øverste Paladsafdeling, som indeholder Scheikhens private Bopæl og Harem.

hvor Livvagt og Tjenere, Slaver og Gæster bor, og ovenfor Skraaningene ligger Palads og Harem, en ugæstfri Bygning med høje Jernmure og Skydehuller og der er kun Adgang gennem en lille Dør ud mod Gyden mellem Paladset og Tjenerskabsfløjen, og over denne Gyde fører den før omtalte Træbro. Til Seraiet er der kun Adgang fra Midterpartiet over en smal Træbro.

Mobarek begynder sin Dag i Seraiet fulgt af en Del bevæbnede Folk, og her besøger han sin Brevveksling idet han dikterer til en Sekretær. Derefter kører han ned i Basaren, hvor han holder Rettergang og tager mod Visitter i et Audiensrum dernede, hvor kun meget fine Folk maa komme i, og imens morer Vagten sig hjemme med at skyde Puden af Murene med deres nye Rifler. Naar han kommer hjem er alle paa Plads og hvis det er for tidligt til Middagsmaden sætter han sig med nogle lange Cigaretter ud for at nyde Udsigten over Bugten.

Ved Middagstid kommer Slaverne ind med Føde paa Hovedet og Palmebladsmaatter i Hænderne; Ris med Ghee, flade Brød, Føde med Fisk og Faarekod er Levemaaden til Middag, og derefter bliver alt stille i Paladset. Alle sover til Kl. 3, kun Fluerne summer og klumper sig i Øjenkrogene paa de sovende. Derefter serveres der Kaffe. Allerede Tilberedelserne er nok til at vække de sovende, thi Kaffen skal først knuses i Messingmørtel og det foretages under Sang af en dertil indrettet Neger.

Fulgt af sin Eskorte gaar Scheiken over i Seraiet, hvor han tager Plads paa en Sofa og snakker lidt med de mange Gæster der efterhaanden har indfundet sig. En sort Slave bærer saa smaa hankeløse Porcellænskopper ind og skænker $\frac{1}{4}$ Kop til hver og Mobarek byder lange sorte Cigaretter til dem han vil begunstige. En Tur til ned i Basaren saa vender han ved Solnedgang hjem til Dagens Hovedmaaltid lige efter Bønnen. Naar saa Aftenkulden kommer med Mørket, tændes der smaa Baal i Doraabningerne og i lune Hjørner paa de flade Tage, man drikker Kaffe og ved de hængende Baal synger Beduinerne deres enkle Melodier. (Forts.).

En Sommer-good-turn!

Hvem vil være med i Kampen mod Oksebremsen?

I et Par Hundrede Aar har Zoologer, Veterinærer og Insektsamlere bestræbt sig paa at faa fuld Klarhed over Oksebremsens Livshistorie, men først i de senere Aar er dette til Dels lykkedes. Oksebremserne ere udbredte næsten overalt i Verden, hvor der findes Okser, og et nøjere Kendskab til Oksebremsernes Udvikling og Liv kan faa stor Livsbetydning, fordi disse Insekter høre til de i økonomisk Henseende mest skadelige, hvorfor der i de fleste Lande er begyndt en Udryddelseskrig imod dem. Den Skade de foraarsager her i Danmark anslaaes til mindst 6 à 7 Millioner Kroner aarlig, men i Udlandet drejer det sig om mange Gange mere end dette Beløb.

Oksebremsen (*Hypoderma bovis*) er en Flue, der i Udseende meget ligner en lille Humlebi. Den er laadden ligesom denne, men kendelig paa dens gulrøde Bagende. Den lever kun i faa Dage og tager ingen Næring til sig. Den kan ikke stikke eller gøre Fortræd, men den afsætter sine Æg i Oksernes Haarlag. Ud af Æggene kommer smaa Larver, der formaa at trænge igennem Huden ind i Oksens Krop. Her lever og udvikles Larverne indtil de det paafølgende Aar komme frem paa Oksens Ryg i store Bylder (saakaldte Vener eller Vaarbylder), som aabner sig, saa at Larverne falde paa Jorden. Her forvandle Larverne sig til

Pupper og efter en Maanedes Forløb fremkommer de ringede Oksebremsere af Pupperne. Den Oksehud hvori Larverne har siddet, er imidlertid ødelagt. Paa et Stykke Oksehud af 1 Kvadratfods Størrelse kan findes c. 500 store Huller, som kommer tydelig frem, naar Huden garves, Desuden har den paa-gældende af Bremselarver plagede Okse tabt sit Huld og kun givet et ringe Mælkeudbytte. Herpaa beror det økonomiske Tab.

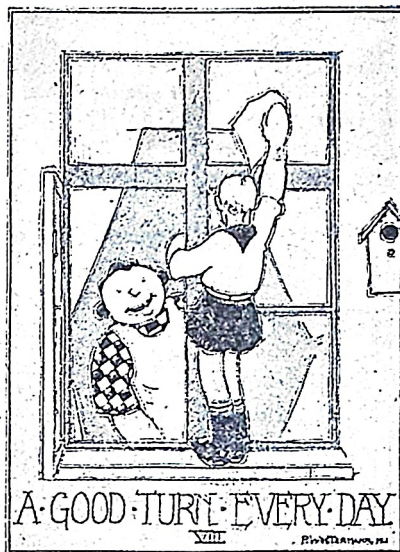
Et meget stort Antal danske Kreaturer — særlig Ungkvæg — findes hvert Aar lidende af Oksebremsedyder, og Oksebremselarverne er derfor velkendte af Landboerne. Derimod er Oksebremsen (selve Fluen) saa godt som aldeles ukendt, da det er yderst sjældent at det lykkes at faa en saadan at se. I Stuer eller i Stalde kan den ikke findes, og i den fri Natur forstaar den at skjule sig forbløffende godt. Paa højtliggende Steder saa som Klippevægge har man i Udlandet af og til fundet et Eksempel og dette har givet Anledning til den Anskuelse, at Oksebremserne skulle færdes og sværme højt oppe i Luften og herfra slaa ned paa de græssende Kreaturer, for at afsætte Æg paa disse. Nogen Sikkerhed for Rigtigheden af denne Anskuelse har man ikke, og der er endogsaa flere Omstændigheder, som tyde paa at Oksebremserne komme fra selye Græsmarken, naar de angribe Kreaturerne for at anbringe Æg. Her er et Tivissspørgsmaal, og for at bidrage til dettes Løsning henvender jeg mig til de danske Spejdere, som af Interesse for Sagen maatte være villige til at række en hjælpende Haand. Hjælpen bestaar deri, at man i Midten af Juli d. A. med en almindelig Insektsamlingsketcher undersøger mange forskellige Steder paa en Eng eller Græsmark hvor Kreaturer ere udgræssede. Forsøget maa udføres paa Ejendomme, hvor Kreaturerne pleje at lide af Oksebremsedyder. Det ved Forsøget indsamlede Materiale vil med stor Glæde og Taknemlighed blive modtaget til videre Undersøgelse af Undertegnede.

Frederiksberg, d. 8. Juni 1920.

C. Stub,
Dyrlæge.

Gl. Kongevej Nr. 1314, V.

En god
Spejder
er

„Alt-
mulig-
mand“.

Han befinder sig i en lidt farlig Ophøjelse,
Men se, hvor hun straalere af velment Fornøjelse,
Og det er jo Maalet for ham og os alle,
Hos alle omkring os paa Glæden at kalde.

Til de gamle Spejdere!

Den Tid kommer for os alle, at de ydre Forhold bevirker, at vi maa trække os tilbage fra det aktive Arbejde indenfor Troppen eller Patruljen, men ophører vi derfor at være Spejdere? Nej — „Once a scout always a scout.“ Dersom vi har den rette Begejstringens Ild i os, da vil den aldrig dø ud, muligvis vil Flammen blive til en svagelig Glød, men den vil aldrig helt udslukkes. Nogle gaar det paa den Maade, at de synes, at de bliver for gamle til at være Spejdere. Med et halvt medlidende Smil tænker de tilbage paa Lejrene og Turene: „Ja, Herregud, det var den Gang! at man gad!“

Saadanne Fyre findes der virkelig, men deres Tilfælde er det rene Bluff. Selv om de synes aldrig saa blaserede, slumrer den hellige Ild i dem, og hører de en lun Sommeraften et skingrende Hornsignal, ryger de op med en

Fart, som havde de sat sig paa en Tegnestift.

Men den ulmende Glød er ikke nok!

Vi maa holde vore Spejderkundskaaber friske op gennem Aarene, og vi maa forny dem ved enhver Lejlighed; ikke alene mener jeg, at de rent praktiske Færdigheder kan være os til Nytte i vor Livsgærning, men husk — vi er jo de vordende Troppsførere. En Mand kan have en aldrig saa god Vilje, men mangler han de fornødne Kundskaaber, staar han ganske magtesløs overfor sin Trop, derfor er det Fremtidens Maal, at hver Troppsfører er en gammel Spejder der praktisk og teoretisk er indlevet i sin frivillige samfundsnyttige Gerning.

Derfor, gamle Spejdere:

„Once a scout, always a scout. Svigt aldrig, naar der kaldes paa Jer for at I skal udnytte de i Spejderkorps indvundne Erfaringer under Arbejdet med jeres mindre Spejderbrødre.

H. Stein.

10. Østerbros Stockholmstur.

Paasken 1920.

Tirsdag Aften den 30/3 samledes 10 Spejdere i Havnegade udfor Malmø-damperen, alle var de glade og forventningsfulde, thi de skulde ud paa en stor Expedition og Maalet var Stockholm.

Sejladsen over Sundet var ganske vidunderlig, Søen var spejlblank, og det var det dejligste Maaneskin. Ly-sene fra København bliver mindre og mindre, nu er de lige ved at forsvinde, men forude dukker ny Lys op, det er Rejsens første Maal: Malmø.

Det første Indtryk, Drengene faar af Sverige, er meget imponerende: det er

nemlig en Politibetjent med Sabel og Pikkelhue. Ved Hjælp af Herr Dr. Ree, en Dansker, som ved Krigens Udbrud maatte flygte fra Frankrig, kom vi ret hurtig gennem Tolden, og gik saa en lille Tur gennem Malmø med ham.

Endelig kørte da Toget ud fra Malmø Banegaard, og saa kom den lange Nat, men ingen af de smaa havde Sans for at sove og vi store havde nok at gøre

med at se at faa dem til at sove og med at holde dem rolige. Aldrig har en Nat forekommet os saa lang og træls. Saa begyndte det at lyses ude i Øst, og nu kunde vi se lidt paa de Egne, vi kørte igennem, mørke Naale-skove, fine lette Birkelunde, Søer, Moser, Bakker og Klipper, saa forunderligt skönt og fremmed, at de fleste af os sad ganske tavse og saa og saa. Pludselig bliver der bælgmørkt, vi kører gennem en Tunnel, Terrainet bliver mere vildt, Klipperne større. Vi kører gennem store Gennemskæringer, snart oppe paa nogle høje Skrænter, saa farer vi gennem en Tunnel o. s. v.

Paa Bebyggelsen kan vi se, at vi nærmer os en stor By, Husene ligger tæt langs Banen, de bliver større og større, saa farer vi ind i den sidste store Tunnel, jager over nogle Broer og er pludselig midt i Stockholm.

Paa Banegaarden bliver vi modtaget af Kolonnechefen for første Kolonne, Ivan Oldmark, og en Spejder, som fører os til Stockholms Scoutkårs Lokaler. Her lagde vi vore Rygsække, og kort efter kom den svenske Spejderchef, Major Ebbe Lieberath, som hilste paa hver enkelt og ønskede os velkommen til Sverige. Derefter gik vi alle hjem til Ivan Oldmark, hvor vi spiste Frokost, hvorefter vi gik en Tur gennem Stockholm, bl. a. var vi oppe paa „Hissan“, hvorfra vi havde den dejligste Udsigt over Byen. Kl. 3 Eftm. samledes vi igen i Kårs-Lokalerne, og nu blev vi præsenteret for vore Kvarterværter, hvorefter vi gik hver til sit.

Om Aftenen samledes vi sammen med vore Værter til en Skytteforenings-fest i Norra Latinläroverket.

Næste Dag, Torsdag, gik vi hver for sig rundt for at se paa Stockholm, nogle stormede Musæerne, andre nøjedes med at betragte selve Byen og Folkelivet og lign. Hvad der i de første Dage generede [os alle meget, var, at alt og alle gik i den „gale“ Side af Gaden. Om Aftenen var vi dels i Teateret, dels i Biografer og Cirkus.

Langfredag samledes vi alle ude ved Skansen, som vi derefter besaa i Fællesskab. Det var uhyre interessant at se alle de gamle Gaarde, som fra hele

Sverige er samlet her paa Skansen, desuden er her zoologisk Have m. m. Aftenen tilbragtes hos Kvarterværterne.

Lordag Formiddag benyttedes til at ordne forskellige Smaating, købe Film, Postkort, Frimærker etc., thi om Efttermiddagen skulde vi afsted til Lejren.

Kl. 2 afsejlede vi med en lille Dampær, „Gustafsberg III“, og efter en pragtfuld Sejlad gennem Skærgaarden ankom vi ca. Kl. 4 til Gustafsberg, hvorfra vi syngende marcherede til Lejren eller rettere „Skatboet“.

„Skatboet“ er et lille Hus, ganske vidunderligt beliggende paa en frem-springende Klippe, og her findes alt, hvad et Drengenhjerte kan begære: her er Trampolin (Vippe), Baadehus med Baad og Kanoer etc., og omkring det hele de store, vidunderlige Skove, Klipper og Dalsænkninger, hvor man som intet andet Sted kan jagttage Dyrelivet, hvor man kan træffe Elsdyr etc.

Straks efter Ankomsten inddeltes Styrken i 4 Patrouiller, og ved hver Patrolije kom der saa 2 danske Spejdere, idet vi paa denne Maade mente, at Drengene vilde blive rystet bedre sammen, end hvis de Danske udgjorde en Patr. for sig. 1. Patr. gik straks i Lag med at lave Middagsmaden af den medbragte Proviant, medens et andet

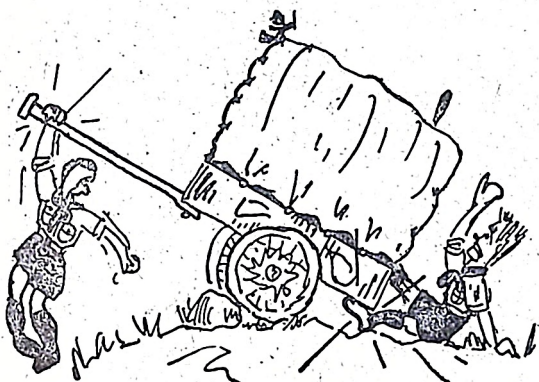
Middag paa „Skatboet“.

Hold under Ivan's Kommando gik til en nærliggende Købmandshandel for at proviantere for de øvrige Dage.

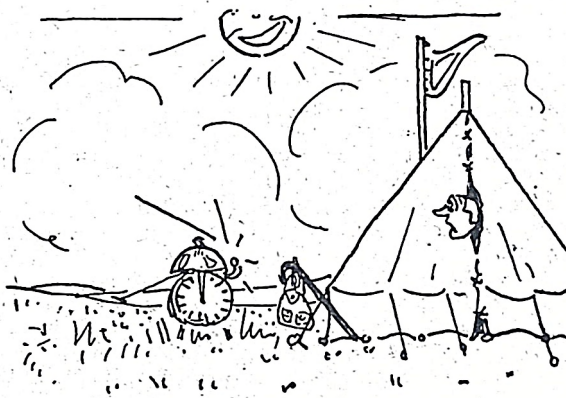
Ventetiden brugtes af Danskerne til det for dem saa uvante, at kravle rundt paa Klipperne. De lignede mest af alt Hundehvalpe, der skal undersøge alt, hvad de kommer i Nærheden af, og som ikke holder op, før de seigner af Træthed.

Spejdernes egen Side.

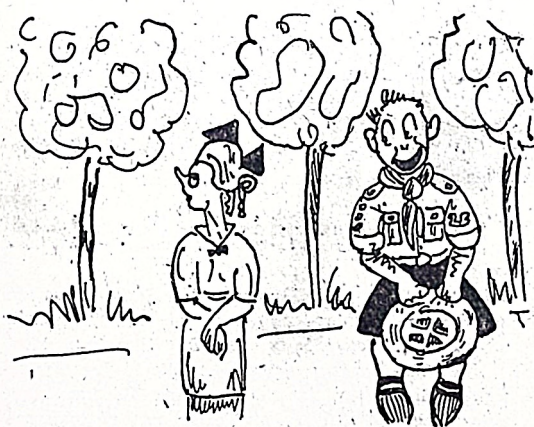
Ved Leo Estvad, 3die Vesterbro.

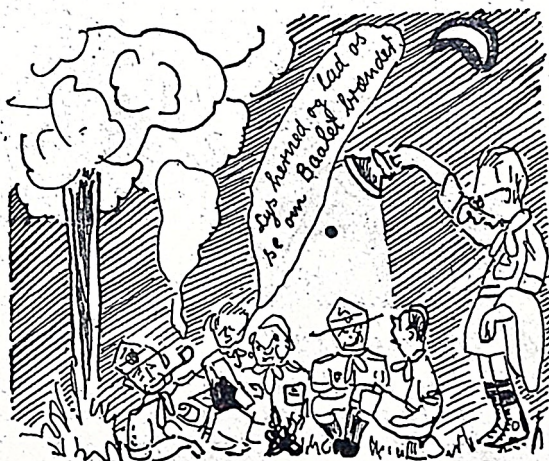
Ab for — — —
Sa'e Bagmanden.
(En Ulykke kommer sjældn alene.)

Dette er en Symfoni — Teltet lukket i,
Klokken ringe „mange“ — Frederik er bange,
at vi Grød ej faar — før Klokken tvende slaar.

Per han siger:
„Ha, jeg ser et Skørt —
Her er Chance for lidt Flirt.“

Af og til det kan jo hende,
At et Lejrbaal ej vil brænde.
Som her De ser, jeg husker vist,
Der engang gik i Lejren sidst.

Om Aftenen havde vi stort Lejrbaal, og trætte og veltilfredse gik vi sent paa Aftenen til Køjs, men trods Træthed syntes ingen at føle Trang til at sove. Natten var over al Beskrivelse livlig.

Næste Formiddag gik med Vasken i Saltvand og Kravlen rundt paa Klipperne. Efter Frokosten havde vi et ret fornuftigt Terrainløb tværs over Bjerg og Dal, lige gennem Skov, Krat og Kær, snart oppe med en pragtfuld Udsigt, snart nede, vigende udenom Smaasoer, det var noget andet, end vi var vant til herhjemme, mere frit og vildt, men en rigtig Natur for raske Dreng. Om Aftenen havde vi nogle Snigovelsler, ganske kvikke og fornuftige, og saa hjem og til Køjs. Den Aften sænkede Stilheden sig hurtigt over „Skatboet“.

2. Paaskedag havde vi forskellige „Småtävlingar“. I Afstandsbedømmelse blev 2 Danske de bedste. Senere paa Dagen havde vi en kombineret Stafet, Signal og Meldingsøvelse. Paa 2 Stafetstrækninger gik Meldingen mundtlig med Svenskere, derefter blev den signaleret og modtaget af de svenske

Danske og svenske.

Scouter, for saa paa den sidste Strækning mundtlig at gaa med de 2 Danske i hver Patrouille. Ogsaa her klarede vi os helt godt.

Om Aftenen samledes vi til kammeratligt Samvær og der blev trakteret med Apelsiner, Chocolader etc. og saa afløste de svenske og danske Spejdersange hinanden. Sangen blev lidt ef-

ter lidt svagere og svagere og svagere, efterhaanden som Deltagerne faldt i Sovn af bare Træthed. Ja, et Par sad endog ret op og ned og sov.

Næste Formiddag gik med Pakning og nogle dejlige Grankoglekampe, saa at vi nær var kommet forsent til Dampere. Efter Ankomsten til Stockholm skiltes vi og gik hver til sit Kvarter for at spise til Middag. Tre Kvarter før Togets Afgang samledes vi alle i Kårslokalerne, hvor vi tog Afsked med vore svenske Venner og gik derefter i samlet Flok til Toget. Med 20 Minutters Forsinkelse og under dundrende Hurra og „Hej“-raab, rullede Toget bort fra Banegaarden og hjem til det strejkende København. Paa Rejsen hjem fik vi alle de smaa anbragt oppe paa Hylterne og der laa de hele Natten og sov saa sødeligt.

Ombord paa Dampere afsluttedes Turen med en Kop Chocolate, og saaledes endte denne Tur, som vi gerne

Keld og Marschall ombord.

vil betragte som Indledning til de interskandinaviske Spejdervandring.

Til Slut vil vi gerne bringe alle vore svenske Spejderkammerater og først og fremmest Kolonnechef Ivan Oldmark en Tak for de uforglemmelige og enestaaende Dage, vi tilbragte sammen med dem. I Ivan Oldmark saa vi alle den rette Spejder, vi fik her et Ideal at se op til og arbejde hen imod. Han var Kammerat med alle og altid klar til at hjælpe, hvor det kneb — og

Ivarr.

altid var han den absolutte Fører, men tog ogsaa som Fører det tungeste Læs.

Og en Ting kunde vi lære af vore svenske Værter, og det er Høflighed. Sidst og ikke mindst maa vi paa det indstændigste opfordre alle danske Troppe til hurtigst muligt at melde sig som Deltagere i de interskandinaviske Spejdervandring, thi der ser man og lærer man saa meget nyt, som ikke kan beskrives, men som Troppene længe vil have Glæde og Gavn af.

Turens heldige Forløb var selvfølgelig tildels grundet paa Deltagernes udmærkede Opførsel og især maa vi nævne Poul Marschall og Erik Wulff.

„20,000“ & Bis.

Vestindiske Spejdere.

S/S „Guiana“ forlod St. Croix ud paa Eftermiddagen og næste Morgen tidlig ankrede vi ved St. Kitts, een af de smaa engelske Antiller. Jeg maa tilstaa, at indtil samme Øjeblik havde jeg ikke haft Anelse om dens Existens, men saadan en lille Sejlur er jo en bekvem Maade at lære Geografi og saa lærer man en Masse underlige Frimærker at kende.

Øen saa ganske tiltalende ud, fro-

dige grønne Sukkermarker og et Par ret spidse Bjærgtoppe, hvor Skyerne havde spiddet sig selv. Jeg drev ildand. Noget mærkeligt var der ikke at se. Saa gik jeg paa Jagt efter Spejdere. Well, jeg fik at vide, at ude paa Latinskolen havde de en Slags Spejdere. Jeg saa Rector, en pængammel Herre, men der var noget ved hans Mund, som sagde mig, at han ikke taalte „Fest“. Jo, ganske rigtig, de havde et Drengekorps, men da de havde haft Valget mellem Scouter eller Kadetter, saa havde de taget det sidste, det var nemlig noget med Gevær. Samme Eftermiddag skulde de holde Øvelse. Jeg kom derned Kl. 5. Kl. 5½ saa jeg en halv Snes, mest Negerdrengene i Spejderbluse og Kasket, tumle omkring og benytte deres lette lille Riffel paa forskl. Vis, Spadserestok, Boldtræ, Spade etc. Et Par Stykker dannede en hyggelig Gruppe, hvorfra en liflig Cigaretduft opsteg. 10 Minutter senere arriverede Chefen, en Neger i Civil. 5 Minutter gik fra det Øjeblik han kommanderede „Trædan“ til sidste Mand havde fundet sin Plads.

De havde en misundelsesværdig Øvelse i at spytte Langspyt imellem Fortænderne, især i Retstilling, hvilken dog mest af alt lignede vor Rorstilling. Saa begyndte Excersitsen. Well, jeg har seet en Del Juks i den Retning i mine Dage, men dette overgik mine dristigste Forventninger. Jeg vilde have foretrukket at se Vuggestuebørn excersere, men lad os lade Tæppet glide ned for dette Sørgespil.

Vi anløb Antigua, hvor der havde været Spejdere og hvor jeg tilbragte nogle yderst fornøjelige Timer paa en Kostskole med nogle rigtig raske Drengene, som viste mig lidt Boksning. Jeg saa Rectors Spanskrør, der var vel lidt rigtig Støv paa det, men det var altsaa en rigtig Rector, ikke af den moderne Slags, som ikke nænner at røre en sød lille Dreng.

Paa Guadeloupe, fransk Ø, traf jeg Divisionschefen, Lærer ved Lyceum. Jeg glædede mig over de yderst vel disciplinerede Gutter, som jeg snart fik indviklet i en fornøjelig Samtale. Paa Grund af den korte Tid, vi laa der, kunde Spejderne ikke blive samlede.

Dominika og Martinique havde ikke Spejdere, skønt jeg navnlig paa sidste Ø traf en Mængde raske Drengene af den rigtige Spejderslags.

Der var et farligt Spektakel paa Barbados' Rhed, da vi kastede Anker, fra de mange Robaade, som haaber at kapse Passagerer. „Mary“, „Texas“, „Tyra“ osv., blev af deres Ejere højroret roste for deres Hurtighed, men sluttelig valgte jeg „White Rose“, den havde nemlig 4 kraftige Roere. Den danske Konsul satte mig straks i Forbindelse med „Combermere College“, hvor de havde en Trop. Kl. 3 skulde den staa til min Disposition, men paa Grund af den korte Frist uden Uniform. Skolen ligger lidt udenfor Byen (Georgetown). Omtrent 40 Drengene fra 12—16 Aar stod opstillet i Skolegaarden. Mr. Carter, en af Lærerne og Tropsfører, bød mig velkommen. Jeg talte til Drengene, baade sorte, kulørte og hvide, om internationalt Kammeratskab, og skildrede det danske Spejderliv. Tilfældig havde jeg nogle Fotografier fra min egen Trop.

Hare, eller paa Natture falde over forædte Hjorte i Dyrehaven. Vort lille Land faldt i deres Agtelse. De andre Spørgsmaal var uden Interesse. Jeg saa deres pæne Tropslokale paa Skolen og havde bagefter en fornøjelig Samtale med Føreren.

2 Dage efter gik vi til Kajen i Georgetown, Britisk Guiana ved Mundingen at Demerara River, efter at vi havde rendt rundt langs Kysten i nogen Tid for at finde det Fyrskib, som angiver Indsejlingen.

Der er den Mærkverdighed ved Byen, at man ikke kan faa det berømte Demerarasukker der, hvilket jeg observerede, da jeg 4 Timer efter Landstigningen drak The hos Divisionschefen. Bevægelsen er i Kolonien i langsom, men god Fremgang. Det er dog udelukkende Drengene fra fattige Hjem, som faar Lov til at blive Spejdere, de velhavende Hjem ønsker ikke deres Drengene blandede mellem den yderst brogede Skare Spejdere. Enkelte engelske og portugisiske Drengene, men hovedsaglig Negre [i alle Farvenu-

Demerara Spejdere. — Bonde forrest til venstre.

Saa bad jeg dem stille Spørgsmaal vedrørende Spejdersport, og efter at den hos Drengene ikke ualmindelige Skyhed havde fortaget sig, kilede de paa. „Om vore Drengene havde haft interessante Æventyr i Skovene“ (de tænkte sig Danmark dækket af Urskog med alle vilde Dyr)? Næh, vi kunde hændelsesvis forskrække en Ræv eller en

cer, Hinduer, Kinesere og faa Indianere leverer Rekrutterne. Hindu-drengene er overordentlig smukke, med gnistrende sorte, lidt sorgmodige Øjne og skinnende ravn sort Haar. Blandingsnegrene er gennemgaaende ret intelligente og særdeles elegant byggede, godt Spejderstof.

Da en Redaktør bad mig skrive om mit Indtryk af Byen, skrev jeg bl. a.:

„Straalende Ungdom i Sampaners Skygge, Solskinnets Børn! Mørke Ansigter, gnistrende Øjne, Sprogenes Babel, Racernes By.“

I selve Byen er der kun faa Spejdere, men i hele Kolonien er der ca. 650. I en lille By, helt ovre mod Hollandsk Guiana, har de 150 under Ledelse af en Missionær.

En Lørdag Eftm. samledes jeg med ca. 50 Spejdere. Skoledirektøren og flere spejderinteresserede Herrer var tilstede. Jeg talte til de mørkøjede Kammerater om det første Forsøg paa Internationalisme, da man byggede Babelstaarnet. Vi vilde ogsaa Samling af Folkeslagene, ikke de gamle, men Ungdommen. Vi vilde ikke bygge i Højden, men i Længden, bygge en Forstaaelsens, en Broderskabsbro mellem Landene fra Hav til Hav og vi var alle Murere i dette store Arbejde, som nu var godt igang. Saa fik de Lov til at stille Spørgsmaal. Bag efter viste de mig lidt „Første Hjælp“, som kunde have været bedre. Det hele var saare fornøjeligt og Drenge var morsomme at snakke med.

Paa et Par Tropsmøder fortalte jeg

dem om vort Lejrliv og vore Terrænovelser, som her er ganske ukendte. De har ca. 14 Dage Lejr hvert Aar, men de maa altid holde sig tæt ved beboede Steder, det meste af Landet er god, gammeldags Urskog.

En Aften havde vi en Maaneskinsmarchtur fra Kl. 7 $\frac{1}{2}$ —10. Det var en prægtig Tur. Vi gik Øst rundt om Byen, passerede nogle Landsbyer under Kokospalmer og sluttede ude paa Stranden, hvor Atlanterhavet sang sin evige Sang. I det skærende Maanelys saa alt saa forandret, saa trolddomsagtigt ud, som en Scene fra „Aladin“, kun meget prægtigere. Rundt om os pib, summede, fløjtede, gurglede og sang det. Faarekyllinger, Cicader, Græshopper, Frøer og meget andet tog Del i Koncerten. Ildfluerne glimtede i de mørke Buske som tusinde Diamanter. Af og til slog en Alligator et forskrækket Slag med Halen og jumpede ud i Floden. Her er forresten en Del af dem, bl. a. i botanisk Have har jeg ofte moret mig med at afbryde deres Middagssøvn. For nogen Tid siden havde endda en skikkelig Kvælerslange af en Fejltagelse lagt sig til at sove i Haven og til al Uheld steppede en Havebetjent paa den. Begge

Parter forsvandt skyndsomt fra Skuepladsen, det vilde jeg skam ogsaa have gjort.

En Eftermiddag havde jeg hele Flokken ude i en Park og viste dem en Del af vore Lege. Saadan noget havde de aldrig været med til før og de blev ganske ustyrlige. Det er yderst vanskeligt at slippe herfra, alle Dampere er overfyldte, men 11te Marts rejser jeg paa Dæksplads i 4 $\frac{1}{2}$ Døgn fra Trinidad til Barbados og haaber derfra at faa Damper til England.

A. Bonde,

Fører for 1. Øbro Trop.

Fra Redaktionen.

Vi har meget at gøre Afbigt for — først og fremmest at Bladet kommer for sent, derfor føler vi Trang til at undskyldte os — det har været svært at skaffe Papir og de stigende Omkostninger i Forbindelse med at mange Troppe betaler saa sent og saa uregelmæssigt har sat os mange graa Haar

Altmuligmandsopgave.

Vi skal maaske senere vende tilbage til „Kender du Danmark“ Opgaver hvis I vi det; denne Gang faar I i Anledning af Sommerlejren en af den gamle Slags:

Der var med en Spejdertrop en grinagtig lille Fyr paa Vandring. Køn var han ikke, og han generede ofte Kammeraterne ved de særreste Paafund. Alligevel havde de en vis Respekt for ham, thi det var utroligt hvad han kunde hitte paa i forskellige Retninger. Paa en Ryddeplads ved en Landsby, der laa tæt ved deres Lejrplads, havde han fundet 2 Stykker gammel Staaltraadsfletning, det ene var Kyllingenet (med c. 2 cm. Masker) omtrent 1 Meter langt og det andet havde 5 cm Masker og var omtrent 1 Meter i Kvadrat. Endvidere havde han fundet et Stykke galvaniseret Hegnstraad paa c. 2 m og disse Ting tog han med sig til Lejren, og ved Hjælp af dem vandt han for sin Patrulje Præmien for praktisk Indretning af Lejren. Hvad lavede han?

Løsningerne skal indsendes i Skitse — med Førerens Attest for at Genstandene har været lavet og anvendt — senest den 15de August.

NB. Foruden de fundne Ting maa der anvendes saadant Træ (Grene, Brædestumper o. l.) som kan findes ved Lejrstedet og anvendes til Lejrudstyr!

i Hovedet — og til at love Bod og Bedring naar Forholdene bliver roligere. I maa endelig alle klage direkte — hvis Bladet ikke kommer — til „Vor Ungdom“, Box 75, Viborg.

Augustnummeret vil som I ved blive Genforeningsnummer og det vi komme omkring den 10. Juli — den Dag da Kongen og Rigsdagen rejser til Sønderjylland. *Red.*

Løsning paa Opgaven i Nr. 9.

Er det Eksamenstravlhed — eller hvad? — der denne Gang har gjort Løsningerne saa faatallige? Der er kun

indkommen et Par enkelte Stykker. Præmien er tilkendt Leif Ørkild, 1ste Kolding, hvis Løsninger dog ikke alle er rigtige:

1. Østerlars Kirke, Bornholm. 2. Kronborg Slot. 3. Klokkeetaarnet i Faaborg. 4. Hammershus Ruiner (det er imidlertid Kalø Slot, fotograferet 1913). 5. Møens Klint. 6. Vesterhavsparti (han klager over at Billedet er utydeligt, det kunde være bedre, men det er Papirets Skyld, ellers kan man se Vesterhavsbrændingen — den hvide Linie — over Landtangen og Vand indenfor: Billedet er fra Nymindegab) og 7. Skareklit udenfor Bolbjærg.

En Hilsen derude fra!

Det er mig en ganske speciel Glæde at bringe danske Spejdere en kammeratlig Hilsen fra Spejderne i Barbados, Trinidad og Demerara, British Guiana samt Liverpool.

Ligeledes har Sperderchefen i Amerika, James E. West, og mere end 30. Troppes i New York bedt mig overbringe en Hilsen.

Andetsteds i „Vor Ungdom“ vil I finde et særligt Budskab fra Amerikas ældste Spejder, Dan Beard.

A. Bonde,
Tropsf. 1. Østerbro Trop.

Kongelig Dansk Konsulat i Reval.

Konsulatet i Reval har modtaget følgende Hilsen fra det estniske Spejderkorps til Videresending:

„Friendly greetings to the boy and girls scouts of your country
Sop May we convey on the first parade of the boy and girl scouts of Esthonia to you a mighty Hurrah which should serve a ready recognition of our aspirations of approaching to each another and of our confraternity.

The Esthonian Scouts“.

J. C. Johansen,
Generalkonsul.

Gaa til din Boghandler

og se paa „Dansk Ungdoms Sangbog“. Uundværlig for enhver Spejder.

Fra fremmede Lande.

Ved „Jens“.
Amerika.

Spejderne i Topeka har faaet en udmærket Ide. De vil foretage en fuldstændig Inspektion af Byen. I hvert Hus gaar Spejderne op og gennemser alt, hvad der vedrører Byens Sundhedstilstand og alt, hvad der har Interesse for Brandvæsenet.

De vil stille Spørgsmaal for at undersøge, hvilke Forholdsregler, man agter at tage i Tilfælde af en Epidemi og hvad man vilde foretage sig, hvis der blev lidløs.

Her følger nogle af Spørgsmaalene:
Er de elektriske Ledninger sikkert isolerede?

Ved De, hvordan De lettest alarmerer Brandvæsenet?

Er Gulvene under eventuelle Dampkedler beskyttede?

Hvor bliver Asken anbragt?

Er alle Skorstene i Orden?

Findes der Tændstikker inden for Børns Rækkevidde?

Koger De Drikkevandet?

Belgien.

Liège. 1. Liège-Trop har for nylig ved en lille Højtidelighed gænaabnet sit Tropslokale, som under Krigen dels har været benyttet af tyske Soldater og senere har tjent til Tilflugtssted for civile franske Flygtninge. Troppen har i 1919 udført 3 Heltetogninger nemlig:

Tropføreren har i Maj standset en løbsk Hest.

Samme Maaned redder en menig Spejder en Dame fra at drukne.

I December (husk Kulden) springer en Spejder i Vandet og redder en lille Pige.

NEYE
VIMMELSKAFTET 28

Til
Spejderbrug:

Korttasker

Rygsække

Thermosflasker

Poser til

Sæbe, Svamp og Kam

Amatøralbum

Drikkebægere

Til
Skolebrug:

Rygsække

Bogbærere

Skoletasker

Penaletuier

Pennevidskere

England.

Det engelske Drengespejderblad „The Scout“ har i Aar eksisteret i 15 Aar. Det er et underholdende godt Drengespejderblad, der altid er fuldt af gode Historier. Førerbladet „Hedquarters Gazette“ kommer en Gang om Maanedn. Det indledes altid med 2—6 Spalter af the Chief-Scout: Baden Powell og indeholder vejledende Artikler for Troppere, samt Beretninger fra Arbejdet i England og dets Kolonier. Det er altid godt illustreret og trykt paa godt Papir. Prisen er „Two-pence.“ (Adr.: 18 Henrietta Street, London W. C. 2). Vi anbefaler det til Førere og ældre Spejdere.

Den lille, blaa Sangbog

(1 Lommeformat), som enhver Spejder ønsker sig, hedder „Dansk Ungdoms Sangbog“. Pris 3 Kr. Faas i enhver Boghandel.

Headquarters Gazette for Juni indeholder en Række Indsendinger fra Spejderkorpsene i næsten alle civiliserede Lande, de er meget interessante og vi skal ganske kort meddele nogle af de faktiske Oplysninger i Haab om, at de der vil vide mere vil søge direkte til Kilden.

Argentina.

Bevægelsen følger de engelske Retningslinjer og vokser hurtigt. Der er ca. 6000 Spejdere i de forskellige Byer; Præsidenten støtter dem og i Januar (deres Sommer) har de haft en Lejr paa over 1000 Spejdere.

Belgien.

2 Organisationer: „B. P. belgiske Boy scouts“ og „Boy scouts de Belgique“, der begge vil sende Folk til Jamboreen. Den første meddeler bl. a. Under Krigen levede Bevægelsen i det skjulte i Landet, men trivedes blandt de landflygtige i Frankrig og England, der var saaledes 2000 i og omkring London „Boy scouts Belges“. Efter Krigen har der været store Vanskeligheder, Dyrtdid og Førermangel, men nu gaar det rask frem og Mr. Jean Corbisier — Grundlægger af „B. P.“ 1913 er nu Chef for ca. 15000. Ogsaa den anden Organisation under Mr. Pierre Graux — mest i og om Bryssel — gør gode Fremskridt.

Brasilien.

Bevægelsen trives godt. Hovedkvarter i St. Paulo har „Association Brasileira d' Eclaireurs“ og i Rio „Association d' Eclaireurs Catholiques.“

Kina.

Bevægelsen har fast Fod i Kina, der er særlig mange Skoletropper. Stærkest staar de i Canton og Shanghai. Mange Spejderbøger er oversat paa kinesisk.

Czæcko-Slovakiet.

Bevægelsen gør stor Fremgang. Den 9. Maj demonstrerede 2000 Spejdere i Prag for Præsident Masaryk, der holdt en meget anerkendende Tale til dem. De takker England for en Gave paa 200 £.

Frankrig.

2 store Organisationer: „Eclaireurs de France“ og Eclaireurs Unionistes de France,“ begge i Forbindelse med England. Af den første har Troppen „Pasteur“ fra Paris deltaget i en engelsk Lejr i 1919. Fra den anden meddeles bl. a. Vi begyndte 1911. 1914 var vi 150 Tropper med ca. 3000 Spejdere. Krigen berøvede os Troppere, over 120 faldt. Enkelte Mænd og unge Patuljeførere holdt det oppe. Efter Krigen kom der Liv i det igen. Troppene i det ødelagte Norden fik „Søstertropper“, der hjælper dem at komme paa Fode. I Elsass Lotringen opstod 15 Tropper med mere end 600 Spejdere. Tallet er nu omkring 130 Tropper med ca. 4000 Spejdere.

Grækenland.

Bevægelsen skrider frem. Efter Ønske fra Venizelos har en Englænder været dernede og organisere og der kommer græske Spejdere til Jamboreen.

Italien.

Bevægelsen er først begyndt 1916. Chefen er Greve Mario de Compegnia og Assotiazione Scoutistica Cattolica Italiana er allerede 1916 vokset ud deraf og nu er der glimrende Arbejde og de har naaet at vinde alles, selv de mest skeptiskes Respekt. Der er gjort et stort Organisationsarbejde fra Hovedkvarteret, der er dannet Centrere i Provinsen og der dannes „Raad“ i alle Dele af Landet.

Japan.

Vil blive repræsenteret til Jamboreen.

Luxembourg.

Ældre Tropper fra 1914. 1914—15 gjorde de Tjeneste for „Røde Kors“. Organisationen blev opløst af Tyskerne 1915. „Fédération Nationale des Eclaireurs de Luxembourg“ blev stiftet 1916 og har nu 15 Tropper var 600 Spejdere. Et katolsk Korps omfatter ca. 400. Begge vil blive repræsenteret ved Jamboreen.

Holland.

Hovedkvarteret er Amsterdam 2. Const. Huygenstraat 83, hvor der ogsaa er Depot. Der er ca. 4000 Spejdere. Skolen og Kirken begynder at interessere sig for Bevægelsen. Særligt Skolen.

Norge.

Har ca. 5000 Spejdere i 130 Tropper over hele Landet lige til Hammerfest.

Polen.

Efter Freden har Bevægelsen taget Fart og der er nu over 30,000 Spejdere. Undervisningsministeriet har udsendt en Instruktion for Dannelsen af Tropper ved alle Skoler. Der kommer Deltagere til Jamboreen.

Portugal.

Den første Portugiseretropper dannes i Macao i Samarbejde med Englænderne. 2 unge Englændere dannede den første Tropper i Lissabon. 1913 dannedes Korpsen af 4 Tropper — de 3 i Lissabon. Siden var det vokset ud over hele Landet.

Rumænien.

Bevægelsen har haft meget svære Kaar under Krigen. Kongehuset støtter Bevægelsen meget og der skal 70 med til Jamboreen. Prins Carol, der er i Eton (i England) er Patuljefører.

Rusland

har I læst om før.

Serbien.

De gaar fremad igen og de kommer til Jamboreen. 100 serbiske Spejdere og Ulveunger har været i England ved „Faversham“.

Siam.

Kongen er Chef for Spejderne og Organisationen har Tilknytning til Undervisningsministeriet.

Spanien.

Spejdere findes i mere end 400 Byer, dels i Spanien, dels i Nordafrika.

Svejs.

Korpsen omfatter 3,650 Spejdere. I 14 Cantoner er der Cantonale Komiteer. Centralkomiteen vælges af en Forsamling af Delegerede for 3 Aar og skifter da som Regel. Nu er det i Bern. Centralraadet griber (efter svejtsisk Sædvane) meget lidt ind i de cantonale Komiteer.

Forenede Stater

rummer 328,000 Spejdere og 100,000 Førere. Fra forskellige Lande er Beretningerne lange og interessante — men jeg savner Beretningen fra Tyskland og Østrig — med disse Lande staar Englands Spejdere endnu i Forbindelse paa 2den Haand, nemlig gennem Sverrig ved Ebbe Lieberath.

Paa Marschturen

har enhver Spejder „Dansk Ungdoms Sangbog“ i Lommen. Ingen saa righoldig Sang-Samling er endnu udgivet i Lommeformat.

SPEJDERKORPSET

Korpskontoret, Nørregade 14, er aabent fra 12—5½

Københavns Division.

3. Vesterbro Trop

om hvis Trophus der kommer en Artikel med Billeder i Bladet skal paa Tur til Bornholm og Troppen har i den Anledning lavet en nydelig lille „Nolle“ med fuldstændigt Program. Den er næsten for fin til ikke at indeholde noget virkeligt Førerstof: Seværdigheder paa Ruten, men den vidner smukt om omhyggelig Forberedelse og Orden. Der er ogsaa Regler der maaske burde finde Vej længere ud, f. Eks: Lomme-penge skal indsættes i Lejrbanken, der daglig udbetaler i Middagshvilet (sic!) blandt Vagtens Pligter findes: „at vise Besøgende rundt.“

Ved Lejrbaalet

er „Dansk Ungdoms Sangbog“ uundværlig. Indeholder de lodigste, stemningsfuldeste nordiske Sange.

-2. Frederiksberg Trop

mister i Sommer sin Tropsfører stud. polyt. Veeke, der skal i Plads i Tyskland, hvor han har faaet en Tjans mulighed paa flere Aar. Frisk og energisk som han har virket vil Troppen savne ham, men den vil trofast arbejde paa at hævde sig og lade Arbejdet og Glæden gro. En Tur som de skulde have haft til Norge opgiver de dog og lægger sig i Lejr paa Asnæs.

10. Øbro Trop.

der skal i Lejr paa Sjælland, haaber

TELTE

vandtøt imprægneret

Teltdug

amerikansk Armyduck

J. NIELSEN, Nørrebrogade 32, TELEFON 6631

Leverandør til

Københavns Div.

1. Ordrup Trop

har skiftet Fører, ogsaa her er det Korpssets gamle der gaar ud i Arbejdet, nemlig Kai Middelbo — en gammel Spejder fra Ordrup Trop, da hans afdøde Fader var Troppen en udmærket Fører — og Carl Larsen — gammel Spejder fra Frederiksberg, hvor han var sin Trop en solid Støtte.

Fyens Division.

Der er mægtig Fremgang over hele Linien. Da vor nuværende Chef, cand. theol. V. Rosent, for 2 Aar siden overtog Divisionen, talte denne 5 Troppe med 172 Mand. Ifølge Styrkelisten pr. 1. Juni er vi nu 13 Troppe med 392 Mand. Medens 9 nye Troppe er under Dannelse i Nyborg, Middelfart, Gamby, Skamby, Rudkøbing, Tranekær, Marstal, Ærskøbing og Søby.

I Bededagsferien afholdt Divisionen Turnering i Svendborg. Der deltog 197 Spejdere. Samtidig afholdt Svendborgkolonnen en Udstilling af Spejderarbejder.

Turneringen omfattede: 100 m Løb, Højde- og Længdespring, 4 Kampe i Spejderidrætter, Ambulanceøvelser, Pa-

Chr. Andersen, Møbelpolstrer og Dekorator

Hellerupvej (gennem Porten i) Nr. 8. Tlf.: Hellerup 334.

Tæppe- og Gardinarbejde udføres. : : Atelier for Møbler og Madratser etc.

On parle francais.

Prima Materialer.

== Altid det nyeste for Sæsonen! ==

Hovedforretningens Priser.

Strandvej 163. ILLUM. Telf. Hell. 324. 692.

AXEL VELDEN

Prima

Chesterfield-Lædermøbler

og engelske do. med Gobelinstof.

Specialei: Overpolstrede Møbler.

Hovedforretning

Strandvej 187. — Telf. Hellerup 75

Stort Lager og Udstilling

af Egetræs- og polerede Møbler

Strandparksvej 11. Telf. Hellerup 2064 x

NB! Ompolstring af Møbler, sam: Markise- og Dekorationsarbejder anbefales.

Elis Møllerup

Strandvej 159 - Telf. Hellerup 739

Cigarer, Tobak, Cigaretter

P. Wulff — Horwitz & Kattentid

A. M. Hirschprung & Sønner m. m.

Hellerup-Spejdernes Barber & Frisør
bor Strandvej 189 — Tlf. Hellerup 879yBarbersalonen „Elegant“
er Hellerups første Barbersalon.

Specialitet:

Ansigtsmassage

Hovedmassage

Rationel Behandling mod Haaraffald

truljestafetløb, Orienteringsøvelser og sluttede med Præmieuddeling og Bal paa Christiansminde.

Turneringspræsident var Amtmand Baron Wedell Wedelsborg og Overdommer var Herredsdommer Hastrup.

Maj Maaned har staaet i Udrykningens Tegn. Næsten alle Troppene afholdt Week-end Lejre eller større Lejre i Pinsen.

1. Allested og 1. Odense slog sig ned ved Allested og sluttede Lejren med en Opvisning i Byen for at agitere for den nydannede Trop.

1. Assens drog til Damsbo.

1. Bogen har assisteret „Røde Kors“ og Frelsens Hær ved Mærkesalg og solgte henholdsvis 2000 og 1600 Mærker. Patruljerne dyrker atter i Aar Kartoffler.

1. Faaborg laa i Lejr ved Ulfsbjerggaard. Troppen havde inviteret F. D. F. til at være deres Gæster men desværre havde disse allerede planlagt deres egen Tur. I Stedet for inviteredes saa nogle andre Dreng (7), der stod udenfor Troppen, og disse deltog saa i hele Lejren. Troppen har afholdt Spejderdag og solgte paa denne 1700 Mærker. Borgmester Brorsen havde for Agitationens Skyld skrevet i Byens Aviser om Spejderbevægelsen. Desuden har Troppen assisteret „Røde Kors“ og Frelsens Hær ved dens Mærkesalg.

1. Odense afholdt som overfor nævnt Lejr ved Allested. Troppen har desuden hjulpet Røde Kors og Skytteforeningen ved Salg af Mærker og Lodsedler.

3. Odense har ligeledes solgt Mærker for Røde Kors og afholdt Pinselejr paa Æbelsø.

1. Sdr. Næraa har oprettet en ny Patrulje i Bukum. I Pinsen var Troppen paa Vandretur her til og Munkebo, har ogsaa solgt Mærker for Røde Kors.

1. Steenstrup har ligget i Lejr ved Dyreborg og assisteret Frelsens Hær.

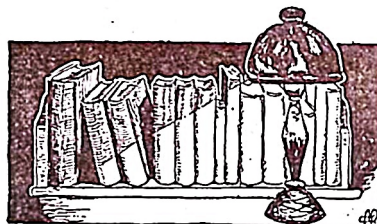
1. Svendborg laa ogsaa i Lejr ved

Dyreborg, medens 2. Svendborg hjem-søgte Tisselholt.

Ialt har ca 325 af Divisionens Spejdere været i Lejr i Pinsen.

Lige efter Pinse fik Divisionen Besøg af 1. Sønderborg Trop under Ledelse af Student Johansen. Troppen var paa Vandretur i Sydbyn. Den mødte overalt paa sin Tur den største Venlighed og Imødekommenhed. Særlig hos Forpagter Andersen, Bjørnemosegaard. Han indkvarterede og bespiste Troppen baade paa Ud- og Hjemturen. Svendborgkolonnen lavede en ovenud vellykket Fest for den paa Christiansminde. Tropsraadet for 1. Faaborg havde inviteret hele Troppen til Middag paa Voigts Minde i hvilken Divisionschefen deltog.

Ais.

Boganmeldelser.

G. V. CARSTENSEN:
SVØMNING.

Carstensen, der er Lærer og Tropsfører for Falkonertroppen paa Frederiksberg har udgivet en „Svømmebog“. En nydelig Bog og en Bog for Spejdere med udmærkede Anvisninger for Bjærgning af druknede og Bjærgning paa Is. Det vigtigste i Bogen er dog Anvisning for Undervisning i Svømning,

og som ivrig og interesseret Svømmelærer har han — mærker man — en hel Del praktisk Erfaring at øse af. Spejderførere — baade Trops- og Patruljeførere — der vil hjælpe deres Spejdere paa dette Omraade, har da her en sikker og grundig Anvisning at gaa efter, baade til Indøvelse af Bevægelserne paa Land og til den praktiske Indlæring. Og det, at det er de almindeligste og vigtigste Svømmemetoder og Udspring, der indøves, medens Finesserne og det mere kunstige udelades, giver Bogen en praktisk Begrænsning. Der er rigt forsynet med instruktive Fotografier.

BORNHOLM.

Der er udkommen en Beskrivelse og Fører over Bornholm, og det er naturligvis noget for os? Aa ja, de der kender Bornholm ved naturligvis det meste, og Bogen er forøvrigt mere for andre — dem der ikke kan hitte ud af ret meget selv, men naturligvis er der meget som ogsaa Spejdere kan

Spejdernes ny Sangbog

er udkommen under Navnet „Dansk Ungdoms Sangbog“. Pris 3 Kr. — Faas i enhver Boghandel.

Husk

den nye, gule Kiosk
ved

„Posemandens Hus“

Kongekildevejen.

Chocolader og Iskager.

Spejdere

CONDITORIET

Vestergade 10, Køge

— Hurtig og proper Betjening —

Telefon 515

A. JØRGENSEN

Telefon 515

NB. Bestilling paa større Kager modtages.

Spejdere

Abonnement

6 Kr. pr. Aar, Enkelt
No. 50 Øre.

Abonnement kan tegnes
saavel for et Kvartal
som halv- el. helaarlig
paa ethvert Postkontor
saavel i Ind- som Udland.

Udgivet af „Det danske Spejderkorps“.

Redig. af KLAUS VEDEL, Adjunkt, Stengaards Allé 13, Hellerup.

Hoved-Ekspeditionens Adr.: Box 75, Viborg.

Prmt. SOMMER RASMUSSEN.

Ekspedition for Boghandlere:

Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 263, København. - Telefon Central 12240.

Annoncering

Pris pr. 1/4 Side 100 Kr., 1/2 Side
50 Kr., 3/4 Side 25 Kr., 1/1
Spalte 34 Kr. For mindre
Annoncer 20 Øre pr. m/m,
Rabat for 12 Gange 10 %.

Afdeling for København og Bergen.
Strandvej 110, Hellerup. Tlf.
Hellerup 1313.
Jysk Afdeling, Tlf. 4646. Aarhus.

interessere sig for, som de bør vide og som de maa skaffe sig at vide et eller andet Steds fra. At Bornholmskortet for Pladsens Skyld er drejet, virker irriterende, og selv om det maaske gør mindre Fortræd for os kortvante Spejdere end for andre, saa er dog rigtigst straks at gøre sig klar over det.

SØNDERJYDERNES SANGMARCH.

Lidt nyt for Orkestre — dem har vi jo ikke mange af, og det behøves heller ikke — er denne March, der er udkommet i 1ste Hefte 26 Aarg. af Underholdnings-Musik fra Fichers Forlag, sammen med en hel Del andre Sager, bl. a. det haver saa nyligen regnet. Alle Stemmerne koster 5½ Kr. Enkeltstemmen 0.65 (Piccolo og Basun 1.00). Om det er noget rigtigst for jer, ved jeg ikke, men! Hvis i finder noget godt et eller andet Sted af den Slags, saa send mig lidt om det til denne Rubrik, det vil jeg gerne have!

HUSK

at til en fuldstændig Lejrudrustning hører
„Dansk Ungdoms Sangbog“.

Kendte Aalborg Firmaer.

*Pertram & Müssén
&
Andersen.*
Bispensgade 9 Aalborg.

Fuldstændig
Herre- og Drengeskriverier.
1. Kl. engelsk Skriverier.
Telefon 2433.

Marie Dyhr,

Blispensgade 3.
Største Udvalg i Galanteri og Legetøj
samt en elegant 1. Sals Afdeling for
Lædervarer.

Storm-Naalen.

Faas i
Spejderdepotet,
Studiestræde 30,
København,
Telefon C. 3186.

Se her!

En Tropsassistentuniform — Jakke, Bluse, Bælte med Bandler samt Hat, passende for større (voksen) Spejder, er til Salg straks. Alt nyt, fuldst. reglementeret og i fineste Orden. Jakke og Bluse skrædersyet. — Henvendelse snarest til Kontorfuldmægtig Friis Nielsen, Aars St.

*Clichéerne til
Spejdernes Magasin
udføres i*

Dytorv 11.

Telf. 12865.

Kendte Hjørring Firmaer

Søren Holm, Isenkræmmer,
Stokbrogade.
Spejderknive - Spejderføjter.

Aktieselskabet Jydsk Bisquitfabrik
Telefon 711

Hjørring Amts
Andels-Svineslagteri
Husk vore
fine bajerske Pølser

Kendte Hobro Firmaer.

Mobel- og Ligkistelageret
bedes erindret. Telf. 250.
A. P. JENSEN.

Spisechocolader
i stort Udvalg.
Fr. Thustrup.

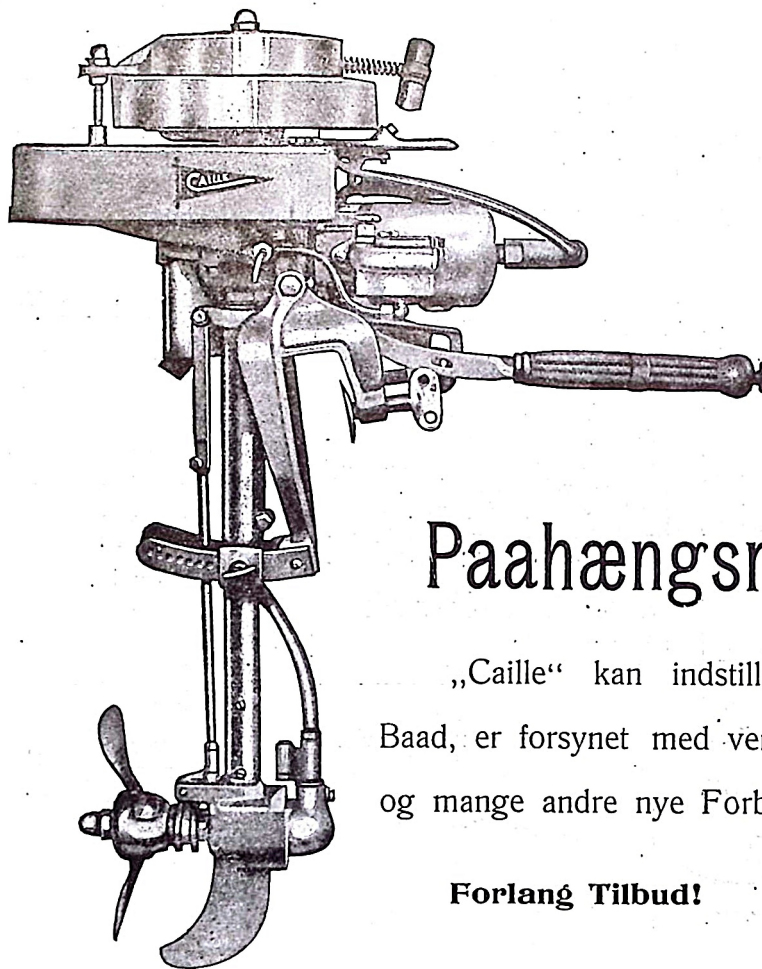
AMATØRERNE

køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos

HEINRICH & POULSEN

HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 8728

,,Caille“

Paahængsmotor.

„Caille“ kan indstilles for enhver
Baad, er forsynet med vendbar Propeller
og mange andre nye Forbedringer.

Forlang Tilbud!

Generalrepræsentanter:

N. RAABERG & CO.

Farvergade 8—10 - København - Tlf. 9832 og 13066